

INSTRUIREA PERIODICĂ PENTRU PERSONALUL MUNCITOR DASM- 2024

**(PERSONAL DE PAZĂ, MUNCITORI CALIFICAȚI, ȘOFERI,
INFIRMIERE, BUCĂTARI, ÎNGRIJITOARE, ASISTENȚI PERSONALI)**

Instruirea periodică se efectuează tuturor lucrătorilor, de către conducătorul direct al locului de muncă și are drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.

Instruirea periodică se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

- **Instruirea periodică pentru personalul de pază, muncitori calificați, șoferi, infirmiere, bucătari, îngrijitoare se va efectua lunar;**
- **Instruirea periodică pentru asistenții personali se va efectua semestrial;**
- **Durata instruirii periodice nu va fi mai mică de 2 (două) ore.**

BIBLIOGRAFIE

- **Legea nr.319/2006** a securității și sănătății în muncă cu modificările și completările ulterioare;
- **H.G. nr. 1.425/ 2006** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în munca nr. 319/2006 cu modificările și completările ulterioare;
- **Instrucțiuni interne SSM- DASM 17207/2024**, specifice locului de muncă;
- **Primul ajutor la locul de muncă;**
- **Măsuri PSI stipulate în Legea 307/2006 privind apărarea împotriva**

incendiilor, republicată,cu modificările și completările ulterioare ;

TEME

- 1. Tema nr. 1- IANUARIE 2024 – Accidentul de muncă;**
- 2. Tema nr. 2- FEBRUARIE 2024 –Cercetarea evenimentelor;**
- 3. Tema nr. 3 – MARTIE 2024 – Măsuri de prim ajutor în caz de răniri și hemoragie;**
- 4. Tema nr. 4 – APRILIE 2024 –Măsuri de prim ajutor în caz de fracturi si leziuni;**
- 5. Tema nr. 5 – MAI 2024 –Măsuri de prim ajutor în caz de electrocutare;**
- 6. Tema nr. 6 – IUNIE 2024 –Măsuri de prim ajutor în caz de arsuri;**
- 7. Tema nr. 7- IULIE 2024 –Conducerea autovehiculelor pe drumurile publice;**
- 8. Tema nr. 8 – AUGUST 2024 – Termeni si expresii folosite in legislatia SSM;**
- 9. Tema nr. 9 –SEPTEMBRIE 2024 Echipamente individuale de protecție la locul de muncă;**
- 10. Tema nr. 10– OCTOMBRIE 2024 -Echipamente de muncă;**
- 11. Tema nr. 11 – NOIEMBRIE 2024--Evenimente;**
- 12. Tema nr. 12 – DECEMBRIE 2024–Acordarea primului ajutor în caz de accidentare; Generalități;**

INSPECTOR SSM
BRUCHENTAL MARIUS

INSTRUIREA LUCRĂTORILOR ÎN DOMENIUL SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII ÎN MUNCĂ

(Extras din H.G. nr.1425/ 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr.319/2006 a securității și sănătății în muncă)

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 74

Prezentul capitol stabilește procedura instruirii lucrătorilor din punct de vedere al securității și sănătății în muncă, în conformitate cu [art. 20 din lege](#).

ART. 75

Instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă are ca scop însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor de securitate și sănătate în muncă.

ART. 76

(1) Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă la nivelul întreprinderii și/sau al unității se efectuează în timpul programului de lucru.

(2) Perioada în care se desfășoară instruirea prevăzută la alin. (1) este considerată timp de muncă.

ART. 77

Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde 3 faze:

- a) instruirea introductiv-generală;
- b) instruirea la locul de muncă;
- c) instruirea periodică.

ART. 78

La instruirea personalului în domeniul securității și sănătății în muncă vor fi folosite mijloace, metode și tehnici de instruire, cum ar fi: expunerea, demonstrația, studiul de caz, vizionări de filme, diapozitive, proiecții, instruire asistată de calculator.

ART. 79

Fiecare angajator are obligația să asigure baza materială corespunzătoare unei instruirii adecvate.

ART. 80

Angajatorul trebuie să dispună de programe de instruire - testare la nivelul întreprinderii și/sau unității pentru:

- a) conducătorii locurilor de muncă;
- b) lucrători, pe meserii și activități.

ART. 80¹

Durata instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă, pentru fiecare dintre cele 3 faze prevăzute la art. 77 și pentru instruirea periodică efectuată

suplimentar celei programate prevăzută la art. 98, nu va fi mai mică de 1 oră și se stabilește prin programul de instruire-testare elaborat la nivelul întreprinderii și/sau unității potrivit prevederilor art. 15 alin. (1) pct. 8, datat și aprobat de către angajator.

ART. 81

(1) Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează în mod obligatoriu în fișa de instruire individuală, întocmită pe suport hârtie sau în format electronic, conform informațiilor prevăzute în anexa nr. 11, cu indicarea materialului predat, a duratei și datei instruirii.

(2) Completarea fișei de instruire individuală se va face în format electronic sau olograf, în funcție de varianta de instruire aleasă, imediat după verificarea instruirii.

(3) După efectuarea instruirii, fișa de instruire individuală se semnează de către lucrătorul instruit și de către persoanele care au efectuat și au verificat instruirea.

(3¹) În funcție de modalitatea stabilită de angajator prin regulamentul intern, fișa de instruire individuală se semnează olograf sau cu semnătură electronică, semnătură electronică avansată sau semnătură electronică calificată.

(3²) În conformitate cu prevederile [art. 17 alin. \(3\) lit. o\) și alin. \(4\) din Legea nr. 53/2003- Codul muncii, republicată](#), cu modificările și completările ulterioare, procedurile privind utilizarea semnăturii electronice, semnăturii electronice avansate sau semnăturii electronice calificate pentru semnarea fișei de instruire individuală se regăsesc în contractul individual de muncă.

(3³) Angajatorul are obligația de a asigura trasabilitatea și integritatea materialelor utilizate în cadrul fiecărei instruirii în format electronic a lucrătorului.

(4) Fișa de instruire individuală va fi păstrată de către conducătorul locului de muncă, pe suport hârtie sau în format electronic, după caz, și va fi însoțită de o copie a ultimei fișe de aptitudini completate de către medicul de medicina muncii.

(5) Fișa de instruire individuală se păstrează în întreprindere/unitate, pe suport hârtie sau în format electronic, după caz, de la angajare până la data încetării raporturilor de muncă.

ART. 81¹

În cazul în care instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se realizează în format electronic, fișa de instruire trebuie să fie semnată de către toate persoanele implicate în procesul de instruire, cu semnătură electronică, semnătură electronică avansată sau semnătură electronică calificată.

ART. 82

(1) Pentru persoanele aflate în întreprindere și/sau unitate cu permisiunea angajatorului, cu excepția altor participanți la procesul de muncă, așa cum sunt definiți potrivit [art. 5 lit. c\) din lege](#), angajatorul stabilește prin regulamentul intern instrucțiuni privind deplasarea acestora în întreprindere și/sau unitate.

(2) Pentru lucrătorii din întreprinderi și/sau unități din exterior care desfășoară activități pe bază de contract de prestări de servicii, angajatorul beneficiar al serviciilor va asigura instruirea lucrătorilor respectivi privind activitățile specifice întreprinderii și/sau unității respective, riscurile pentru securitatea și sănătatea lor, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general.

(3) Rezultatul instruirii prevăzute la alin. (2) se consemnează:

- a) pe suport hârtie în fișa de instruire colectivă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 12; sau
- b) în format electronic, cuprinzând informațiile prevăzute în anexa nr. 12.

(4) Fișa de instruire colectivă se întocmește pe suport hârtie în două exemplare sau în format electronic și se păstrează atât de către angajator/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție care a efectuat instruirea, cât și de către angajatorul lucrătorilor instruiți sau, în cazul vizitatorilor, de către conducătorul grupului. Dacă este întocmită în format electronic, fișa de instruire colectivă se semnează cu semnătură electronică, semnătură electronică avansată sau semnătură electronică calificată.

(5) Reprezentanții autorităților competente cu atribuții de control vor fi însoțiți de către un reprezentant desemnat de către angajator, fără a se întocmi fișa de instruire.

SECȚIUNEA 2

Instruirea introductiv-generală

ART. 83

Instruirea introductiv-generală se face:

- a) la angajarea lucrătorilor definiți conform [art. 5 lit. a\) din lege](#);
- b) lucrătorilor detașați de la o întreprindere și/sau unitate la alta;
- c) lucrătorilor delegați de la o întreprindere și/sau unitate la alta;
- d) lucrătorului pus la dispoziție de către un agent de muncă temporar.

ART. 84

Scopul instruirii introductiv-generale este de a informa despre

activitățile specifice întreprinderii și/sau unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general.

ART. 85

Instruirea introductiv-generală se face de către:

- a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau
- b) lucrătorul desemnat; sau
- c) un lucrător al serviciului intern de prevenire și protecție; sau
- d) serviciul extern de prevenire și protecție.

ART. 86

Instruirea introductiv-generală se face individual sau în grupuri de cel mult 20 de persoane.

ART. 87

(1) Durata instruirii introductiv-generale depinde de specificul activității și de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau al unității, în general.

(2) Abrogat.

(3) Persoanelor prevăzute la art. 82 li se vor prezenta succint activitățile, riscurile și măsurile de prevenire și protecție din întreprindere și/sau unitate.

ART. 88

(1) În cadrul instruirii introductiv-generale se vor expune, în principal, următoarele probleme:

- a) legislația de securitate și sănătate în muncă;
- b) consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării legislației de securitate și sănătate în muncă;
- c) riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice unității;
- d) măsuri la nivelul întreprinderii și/sau unității privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor.

(2) Conținutul instruirii introductiv-generale trebuie să fie în conformitate cu tematica aprobată de către angajator.

ART. 89

(1) Instruirea introductiv-generală se va finaliza cu verificarea însușirii cunoștințelor pe bază de teste.

(2) Rezultatul verificării prevăzute la alin. (1) se consemnează:

- a) pe suport hârtie în fișa de instruire individuală, conform modelului prevăzut în anexa nr. 11; sau
- b) în format electronic, cuprinzând informațiile prevăzute în anexa nr. 11.

(3) Lucrătorii prevăzuți la art. 83 lit. a) și d) nu vor putea fi angajați dacă nu și-au însușit cunoștințele prezentate în instruirea

introdactiv-generală.

SECȚIUNEA a 3-a

Instruirea la locul de muncă

ART. 90

(1) Instruirea la locul de muncă se face după instruirea introdactiv-generală și are ca scop prezentarea riscurilor pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Instruirea la locul de muncă se face tuturor lucrătorilor prevăzuți la art. 83, inclusiv la schimbarea locului de muncă în cadrul întreprinderii și/sau al unității.

ART. 91

(1) Instruirea la locul de muncă se face de către conducătorul direct al locului de muncă, în grupe de maximum 20 de persoane.

(2) Abrogat.

ART. 92

(1) Durata instruirii la locul de muncă depinde de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Durata instruirii la locul de muncă se stabilește de către angajator, împreună cu:

- a) conducătorul locului de muncă respectiv; sau
- b) lucrătorul desemnat; sau
- c) serviciul intern de prevenire și protecție; sau
- d) serviciul extern de prevenire și protecție.

ART. 93

(1) Instruirea la locul de muncă se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, tematici care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

(2) Instruirea la locul de muncă va cuprinde cel puțin următoarele:

- a) informații privind riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice locului de muncă și/sau postului de lucru;
- b) prevederile instrucțiunilor proprii elaborate pentru locul de muncă și/sau postul de lucru;
- c) măsuri la nivelul locului de muncă și/sau postului de lucru privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, precum și în cazul pericolului grav și iminent;
- d) prevederi ale reglementărilor de securitate și sănătate în muncă

privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru;

e) demonstrații practice privind activitatea pe care persoana respectivă o va desfășura și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, a mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor, aspecte care sunt obligatorii.

ART. 94

Începerea efectivă a activității la postul de lucru de către lucrătorul instruit se face numai după verificarea însușirii cunoștințelor de către șeful ierarhic superior celui care a făcut instruirea și se consemnează în fișa de instruire individuală întocmită pe suport hârtie sau în format electronic.

SECȚIUNEA a 4-a

Instruirea periodică

ART. 95

Instruirea periodică se face tuturor lucrătorilor prevăzuți la art. 83 și are drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.

ART. 96

(1) Instruirea periodică se efectuează de către conducătorul locului de muncă.

(2) Intervalul dintre două instruirii periodice și periodicitatea verificării instruirii vor fi stabilite prin programul de instruire-testare elaborat la nivelul întreprinderii și/sau unității potrivit prevederilor art. 15 alin. (1) pct. 8, în funcție de condițiile locului de muncă și/sau postului de lucru.

(2¹) Intervalul dintre două instruirii periodice nu va fi mai mare de 6 luni.

(3) Pentru personalul tehnico-administrativ intervalul dintre două instruirii periodice va fi de cel mult 12 luni.

(4) Verificarea efectuării instruirii periodice se face de către șeful ierarhic al celui care efectuează instruirea și prin sondaj de către angajator/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciile externe de prevenire și protecție, care vor semna fișele de instruire ale lucrătorilor olograf sau cu semnătură electronică, semnătură electronică avansată sau semnătură electronică calificată, confirmând astfel că instruirea a fost făcută corespunzător.

(5) Instruirea periodică se va completa în mod obligatoriu și cu demonstrații practice.

ART. 97

Instruirea periodică se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către

angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

ART. 98

Instruirea periodică se face suplimentar celei programate în următoarele cazuri:

- a) când un lucrător a lipsit peste 30 de zile lucrătoare;
- b) când au apărut modificări ale prevederilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru sau ale instrucțiunilor proprii, inclusiv datorită evoluției riscurilor sau apariției de noi riscuri în unitate;
- c) la reluarea activității după accident de muncă;
- d) la executarea unor lucrări speciale;
- e) la introducerea unui echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;
- f) la modificarea tehnologiilor existente sau procedurilor de lucru;
- g) la introducerea oricărei noi tehnologii sau a unor proceduri de lucru.

ART. 99

Durata instruirii periodice prevăzute la art. 98 se stabilește de către angajator, împreună cu:

- a) conducătorul locului de muncă respectiv; sau
- b) lucrătorul desemnat; sau
- c) serviciul intern de prevenire și protecție; sau
- d) serviciul extern de prevenire și protecție.

Anexa 2-DASM-instrucțiuni interne SSM

INSTRUCȚIUNI

în domeniul securității și sănătății în muncă pentru îngrijitorii de clădiri

Înainte de începerea activității de curățenie, îngrijitorii de clădiri vor verifica următoarele:

- prizele la care se conectează aspiratorul;
- funcționarea motorului aspiratorului;
- starea furtunului aspiratorului;
- starea cablului electric al aspiratorului;
- starea geamurilor și a ferestrelor;
- starea caloriferelor și a conductelor (să nu existe scurgeri de apă)
- starea instalațiilor sanitare;
- starea mobilierului, a ușilor, porților, etc;

În timpul efectuării curățeniei se vor inspecta vizual prizele și prelungitoarele din zona de lucru(orice defect constatat se va aduce imediat la cunoștința șefului ierarhic);

Orice defecțiune constatată în spațiul de desfășurare a lucrului (în spațiile interioare, în curte, precum și în alte locuri în care îngrijitorii de clădiri își desfășoară activitatea), va fi adusă imediat la cunoștința șefului ierarhic superior;

Reparațiile de orice natură vor fi efectuate doar de personal calificat;

Aparatele electrice, termice sau de alt tip (boiler, frigider, calorifer,etc), stabilite în mod distinct de conducerea instituției, pentru a fi oprite în zilele nelucrătoare de la sfârșit de săptămână sau în perioadele în care nu există activitate mai multe zile (sărbători, sfârșit de an, etc.) vor fi oprite după terminarea programului de lucru, înainte de închiderea spațiilor respective;

Zonele de intrare, de acces pietonal și auto, trebuie menținute curate și în limita posibilităților, uscate, pentru a preîntâmpina riscul de accidentare (prin alunecare);

Scările metalice trebuie menținute uscate și curate, iar pe timp de iarnă dezghețate, ori de câte ori este necesar;

Pe timp de iarnă, curtea, trotuarele și celelalte căi de acces și circulație trebuie dezapezite și dezghețate, pentru a preveni accidentele ce pot surveni prin alunecare și cădere;

Când se folosesc scări sau platforme (la curățarea geamurilor sau a altor suprafețe), înainte de folosirea acestora, este obligatorie verificarea stabilității, a rezistenței și a faptului că nu prezintă defecte. Se vor respecta normele specifice lucrului la înălțime.

Curățarea și igienizarea vaselor, a oficiilor, a vestiarelor și a toaletelor se va face cu conștiinciozitate, pentru prevenirea răspândirii microbilor, bacteriilor și virusilor.

Aparatele electrice (aspiratorul, filtrul de cafea, cuptorul cu microunde,

frigiderul, etc.) se scot din priză prin apăsarea cu o mână a prizei și tragerea cu cealaltă a ștecherului. Nu se trage direct de cablu, pentru a nu se smulge priza din perete.

· Obiectele sanitare (chiuvetele, vasele WC, cada, cabinele de duș), faianța, gresia, oglinzile și accesoriile se vor menține în perfectă stare de curățenie.

· Periodic trebuie verificate trusele de prim ajutor. În momentul în care se constată că acestea sunt descompletate sau expirate trebuie anunțat imediat șeful ierarhic superior.

· Substanțele folosite la curățarea și dezinfectarea obiectelor sanitare se vor utiliza conform reglementărilor și instrucțiunilor emise de furnizori.

· Este interzisă curățarea și dezinfectarea obiectelor sanitare fără utilizarea echipamentului de protecție din dotare (mănuși din cauciuc, halate, etc).

· Este interzisă spălarea cu lichide inflamabile.

· Substanțele inflamabile și combustibile se păstrează în recipiente închise, indicându-se prin etichete conținutul acestora, cu respectarea normelor P.S.I.

· Utilizarea substanțelor insecticide se va face de către personalul firmelor specializate sau de personal propriu pregătit și instruit în acest scop.

· Este interzisă folosirea substanțelor insecticide necunoscute.

· Substanțele insecticide se vor păstra în spațiu special amenajat, ventilat natural, în recipiente sau cutii cu etichete care să semnalizeze pericolul pe care îl prezintă.

· Fumatul în toate spațiile instituției este strict interzis, cu excepția locurilor de fumat organizate prin dispoziția primarului.

· Este interzisă amplasarea ghivecelor de flori pe pervazul ferestrelor, lângă balustradele scărilor sau pe căile de evacuare.

· Este interzisă curățarea geamurilor din exteriorul construcțiilor, fără schele, platforme, nacele special amenajate, și fără asigurarea cu centuri de siguranță a executanților.

· Covoarele care acoperă scările vor fi bine fixate pe trepte pentru evitarea alunecării accidentale. Aspiratorul de praf, indiferent de tip și capacitate, trebuie să fie dotat cu cordon electric care să aiba contact de protecție prin împământare.

· Este interzisă folosirea aspiratorului cu defecțiuni la motor sau cu cordonul de alimentare electric deteriorat sau cu întreruperi.

· Utilizarea aspiratorului se va face după verificarea funcționării motorului, stării furtunului, a anexelor și a cordonului de alimentare cu energie electrică. Dacă se constată defecțiuni în funcționare, se va solicita intervenția persoanelor calificate.

· Este interzisă utilizarea aspiratoarelor pentru a pulveriza substanțe insecticide sau explozive.

· La golirea coșurilor de gunoi se va avea în vedere faptul că printre hârtii s-ar putea afla și cioburi de sticlă, sau materiale care ar putea produce zgârieturi sau tăieturi.

Instrucțiuni cu caracter tehnic.

· Este interzisă sprijinirea scărilor de geamuri sau de ramele geamurilor.

. In caz de îngheț, zăpadă sau umezeală, pe pervazul exterior al geamurilor nu se vor executa nici un fel de lucrări, chiar dacă lucrătorii poartă centura de siguranță.

. Lucrătorii trebuie să verifice cu atenție dacă ramele geamurilor sunt bine fixate în balamale. După această verificare, lucrătorul spală din interior partea exterioară a geamului fără a decupla ramele, după care decuplează ramele, spală cele două fețe interioare (cuplate), reface cuplarea și apoi spală ultima față din interior.

. Geamurile se deschid cu atenție, se verifică starea balamalelor și numai când sunt bine fixate se trece la spălarea feței exterioare și interioare.

. In cazul în care închiderea ferestrei se face greu sau incomplet se anunța imediat șeful ierarhic superior.

. Este interzisă spălarea geamurilor crăpate sau care nu sunt prinse corect (cu cuie sau chit), deoarece prezintă pericol de cădere. Dacă se descoperă asemenea cazuri, se va anunța șeful ierarhic superior.

. Deplasarea obiectelor grele (mobilier, frigidere, aparatură de birou, etc) se va face sub supravegherea conducătorului locului de muncă.

. In camera de păstrare a materialelor de curățenie nu este permisă depozitarea materialelor inflamabile.

. Curățarea corpurilor de iluminat se va face numai după scoaterea de sub tensiune și după verificarea lipsei tensiunii de alimentare a acestora.

. Scrumierele vor fi golite pe fârașe și nu în coșurile pentru hârtie. Se va verifica dacă există țigări aprinse.

. Este interzisă aruncarea pe fereastră a gunoiului sau a altor obiecte.

INSPECTOR SSM
BRUCHENTAL MARIUS

Anexa 3- DASM - instrucțiuni interne SSM

Instrucțiuni și măsuri SSM pe timpul izbucnirii unui incendiu și evacuarea personalului în condiții de securitate

La izbucnirea unui incendiu angajații sunt obligați să respecte următoarele reguli :

1. se va păstra calmul și nu se va intra în panică;
2. dacă pentru salvarea altor persoane, trebuie să treceți prin încăperi incendiate , se va pune pe cap o pătura umedă;
3. în încăperile cuprinse de incendiu se vor deschide ușile cu prudență, deoarece afluxul rapid de aer , provoacă creșterea rapidă a flăcărilor;
4. prin încăperile cu fum dens deplasarea se va face târâș sau aplecat;
5. în cazul căutării unor eventuale victime acestea vor fi strigate;
6. persoanele rămase blocate în încăperi vor folosi orice mijloc de anunțare pentru a fi salvate(telefonie fixă sau mobilă sau se vor striga; vor face cât mai mult zgomot pentru a fi auziți);
7. dacă se aprinde îmbrăcămintea, persoana respectivă nu va fugi, ci se va culca pe podea(pământ) și se va rostogoli;
8. asupra persoanelor cărora li s-a aprins îmbrăcămintea, se va arunca un palton, o pătura sau ceva care îl acoperă etanș;
9. în cazul stingerii incendiului se vor folosi stingătoare dispuse în zonă, apă, nisip, pământ, învelitori, etc ;
10. dacă arde suprafața verticală, apa se aruncă de sus în jos;
11. lichidele incendiare se sting prin acoperire cu nisip, pământ , cuverturi grele
12. instalațiile electrice se sting numai după întreruperea prealabilă a surselor de energie;
13. în cazul spargerii unor geamuri se va acționa cu atenție pentru a nu se produce tăieturi ale mâinilor sau altor părți ale corpului;

Intervenția sau evacuarea lucrătorilor

1. evacuarea se efectuează în situația în care sănătatea și securitatea acestora este pusă în pericol, în caz de pericol grav și iminent de accidentare, în cazul avariei tehnologice sau în cazul situațiilor de urgență care impun evacuarea;
2. se va acorda o atenție deosebită evacuării persoanelor din grupurile sensibile la riscuri specifice;
3. evacuarea se execută în conformitate cu prevederile Planului de evacuare afișat;

Pe timpul evacuării, se vor respecta următoarele reguli:

1. se va păstra calmul, nu se va intra în panică;
2. se va respecta indicațiile echipei de prima intervenție sau a pompierilor ;
3. deplasarea pe timpul evacuării se va face cu atenție pentru a evita căderile, alunecările sau îmbulzeliile, în special la ieșirile din încăperi și pe scări;
4. evacuarea din încăperile afectate de incendiu se va face în ordine, pentru a nu se produce spargerea unor geamuri, și prin aceasta accidentarea lucrătorilor expuși;
5. în cazul rănirii unei persoane pe timpul evacuării, acesta va fi ajutat să părăsească incinta, după care i se va acorda primul ajutor; în situația în care este singur și nu poate să se deplaseze către ieșire, va încerca să folosească orice mijloc pentru a-i veni cineva în ajutor;

Primul ajutor în caz de accident

1. se efectuează de persoane cu abilități dobândite;
2. nu se vor folosi decât mijloacele din trusele medicale verificate asupra integrității și termenului de valabilitate ;
3. se va evita intrarea în contact cu fluidele victimei;
4. nu se va interveni decât după evitarea sau înlăturarea riscurilor de accidentare pentru ceilalți lucrători din preajma victimei;

Mod de utilizare a stingătorului mobil:

1. trageți siguranța; această operație deblochează mânerul declanșator al robinetului stingătorului;
2. îndreptați capătul liber al furtunului, unde este montat dispozitivul de refulare al agentului de stingere spre baza flăcării;
3. deschideți robinetul stingătorului prin rotirea mânerului acestuia; în acest mod se eliberează agentul de stingere;
4. dirijați agentul de stingere stânga -dreapta; prin această operație urmăriți ca agentul de stingere să acopere întreg focarul focului.

INSPECTOR SSM
BRUCHENTAL MARIUS

Anexa 4 -DASM-instrucțiuni interne SSM

INSTRUCȚIUNI

în domeniul securității și sănătății în muncă
pentru activitatea de exploatare și întreținere a centralelor termice

- . - Deservirea centralei termice se va face de către un operator care a fost instruit în privința exploatării în condiții de maxima securitate, conform instrucțiunilor de exploatare elaborate de producător și specificate în cartea tehnică a instalației;
- . - Operatorul are obligația sa verifice în permanență funcționarea corectă a aparaturii de măsură și control;
- . - Pentru evitarea accidentelor prin electrocutare se vor lua toate măsurile de prevenire necesare, în conformitate cu normele de securitate și sănătate în muncă pentru utilizarea energiei electrice;
 - Este interzisă pătrunderea persoanelor străine în incinta centralei termice;
 - . - Este interzisă blocarea căilor de acces cu diverse materiale, scule sau subansamble;
 - Este interzisă blocarea accesului la tablourile electrice cu diverse materiale sau obiecte;
- . - Tablourile electrice vor fi ținute încuiate și vor fi prevăzute cu o platforma electro-izolanta sau cu un covor de cauciuc;
 - Este interzisă pătrunderea cu flacăra deschisă sau cu țigara aprinsă în incinta unde se află centrala termică;
 - Este interzis lucrul cu flacăra deschisă, precum și sudarea electrica în timpul funcționării centralei termice;
 - Centrala termică va fi exploatată de personal calificat și autorizat, conform normelor specifice și a prescripțiilor I.S.C.I.R.;
- . - În încăperea centralei termice se va păstra cu strictețe curățenia.Înainte de a efectua operații de curățare și întreținere, decuplați centrala de la rețeaua de alimentare electrică, acționând asupra întrerupătorului general și/sau prin dispozitivele de închidere corespunzătoare;
 - În încăperea centralei este interzisă păstrarea obiectelor și materialelor inflamabile, precum și a celor străine de exploatarea instalației;
 - La apariția oricăror defecțiuni tehnice (scurgeri de combustibil, creșterea presiunii, etc), se va opri imediat centrala și se vor lua măsuri de înlăturare a acestor defecțiuni, exclusiv de către personal calificat;
 - Nu blocați nici măcar momentan și/sau parțial terminalele de aspirație și evacuare ale centralei;
 - Nu puneți nici un obiect pe centrală;
 - Centrala trebuie să fie folosită numai în scopul pentru care a fost proiectată.Orice altă utilizare este incorectă și deci periculoasă;

- Centrala trebuie să fie instalată în încăperi adecvate care trebuie să respecte toate normele de instalare și care trebuie să garanteze o funcționare sigură și regulamentară;

- În cazul în care locul de instalare nu garantează un adăpost adecvat împotriva agenților atmosferici, centrala trebuie complet protejată împotriva temperaturilor scăzute și a înghețului;

- Centrala se va instala astfel încât să se țină cont de gabaritul său și de spațiile necesare pentru întreținere;

- Pentru o bună funcționare se va evita folosirea conductelor cu diametre subdimensionate, a coturilor cu rază mică și a reducățiilor necorespunzătoare;

- Presiunea apei reci la intrare trebuie să fie în concordanță cu specificațiile din cărțile tehnice ale centralei;

- Instalațiile electrice ale centralei trebuie să fie racordate la centura de împământare. Conductele instalației hidraulice și de încălzire nu trebuie să fie folosite ca împământări ale instalației electrice;

Condensul rezultat din instalație trebuie protejat împotriva înghețului.

Pentru racordarea la instalația de gaz se vor face următoarele verificări:

- Dacă au fost curățate toate conductele instalației de alimentare cu gaz pentru evitarea unor eventuale reziduuri care ar putea compromite buna funcționare a centralei; conductele de alimentare cu gaz trebuie să fie conform cu normele și prescripțiile tehnice în vigoare;

- Conductele de alimentare trebuie să aibă un diametru mai mare sau egal cu cel de la racordurile centralei;

- Controlul etanșeității interioare și exterioare a instalației și a legăturilor la dispozitivul de gaz;

- Se va controla dacă gazul distribuit corespunde celui pentru care a fost reglată centrala, în caz contrar modificările se vor face de către personal autorizat; se va verifica dacă în amonte de centrală este montat un robinet manual de închidere.

- Siguranța electrică a centralei se realizează numai când aceasta este racordată corect la împământare, executată conform normelor în vigoare.

- Este recomandat să fie folosită o înclinare în urcare a tuturor conductelor de aspirație și evacuare astfel încât: să oprească intrarea apei, prafului sau a obiectelor străine în conducta de aspirație să faciliteze, în conducta de evacuare gaze arse, refluxul condensului spre camera ardere, care este construită pentru funcționarea în aceste condiții și pentru a evita condensul

- Nu folosiți flacăra pentru a detecta scăpările de gaze.

- Verificați să nu iasă gaze prin evacuarea condensului.

- Înainte de punerea în funcțiune a centralei verificați dacă pompa de circulație nu s-a blocat, cauza depunerilor din pauza de funcționare. Trebuie verificată de asemenea integritatea garniturilor din fibră ignifugă și din cauciuc din capacul arzătorului.

- Trecerea centralei de la un tip de combustibil solid la altul se va face numai de către personal autorizat.

- Nu se efectuează curățarea încăperii în care este instalată centrala când aceasta este în funcțiune.
- Curățarea panourilor centralei trebuie făcută doar cu apă și săpun. Nu se curăță panourile sau alte părți vopsite sau din plastic cu diluanți.
- În cazul în care centrala necesită piese de schimb, trebuie să le folosiți doar pe cele de la firme autorizate și care corespund tipului de centrală pe care îl dețineți.
- Verificați în permanență buna funcționare a dispozitivelor de siguranță cu care este dotată centrala. Funcționarea defectuoasă a acestora pune în pericol funcționarea normală a centralei.

Dacă se simte miros de gaze :

- Nu acționați întrerupătoarele electrice, telefoanele sau orice altceva ce ar putea provoca scânteii;
- Deschideți imediat ușile și ferestrele;
- Solicitați intervenția personalului autorizat;
- Nu obturați deschiderile de aerisire ale încăperii în care este instalată centrala în scopul de a preveni acumularea de substanțe toxice sau explozive;
- În cazul nefolosirii centralei pe parcursul unei perioade îndelungate, consultați prescripțiile tehnice din manualul de folosire referitoare la alimentarea cu energie electrică, gaz și funcția de protecție antiîngheț;
- În zonele unde duritatea apei este mare se recomandă instalarea unui dispozitiv anticalcar, evitând astfel curățarea frecventă a schimbătorului de căldură;
- Controlați periodic presiunea indicată pe manometre;
- Nu atingeți părțile calde ale centralei cum ar fi (ușița, hota, racordul la coș, etc.) care pe timpul de funcționare și după oprire rămân pentru un timp calde. Orice contact cu acestea poate provoca grave arsuri;
- Este interzisă prezența în timpul funcționării centralei în jurul acesteia a copiilor sau a altor persoane neautorizate;
- Nu udați centrala cu jeturi de apă sau alte lichide;
- La curățarea grupului de ardere, deoarece este posibil să veniți în contact cu o pulbere fină și cu condensul acid, se recomandă să purtați echipament de protecție adecvat (ochelari, mănuși, mască);
- Atunci când se hotărăște dezinstalarea definitivă a centralei, aceasta se va face numai de către personal autorizat și se va decupla întâi alimentarea cu gaz, apă și tensiune.

INSPECTOR SSM
BRUCHENTAL MARIUS

Anexa 6 -DASM -instrucțiuni interne de SSM

INSTRUCȚIUNI

în domeniul securității și sănătății în muncă pentru conducătorii auto

Orice vehicul care circulă pe drumurile publice trebuie să corespundă normelor tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecției mediului și utilizarea acestuia conform destinației.

Pentru a fi conduse pe drumurile publice, autovehiculele trebuie să fie dotate cu truse medicale de prim ajutor, triunghiuri reflectorizante și stingătoare de incendiu omologate.

Este interzisă circulația pe drumurile publice a vehiculelor care nu corespund din punct de vedere tehnic, a celor a căror termen de valabilitate a inspecției tehnice periodice a expirat, precum și a celor neasigurate pentru răspundere civilă în caz de pagube produse terților prin accidente de circulație.

Conducătorii de autovehicule trebuie să aibă cunoștințele și îndemânarea necesară conducerii și să fie apti din punct de vedere medical..

Dreptul de a conduce un autovehicul pe drumurile publice îl are numai persoana care posedă permis de conducere valabil sau dovada înlocuitoare a acestuia, cu drept de circulație, corespunzător categoriei din care face parte autovehiculul condus.

Proprietarii de autovehicule care efectuează transport de persoane sau mărfuri periculoase, sunt obligați să asigure testarea anuală a conducătorilor auto, în scopul însușirii corecte de către aceștia a dispozițiilor legale care reglementează circulația pe drumurile publice a acestor categorii de autovehicule. Conducătorii auto sunt obligați să respecte semnele și indicațiile polițistului rutier care dirijează circulația precum și semnalele polițiștilor de frontieră, ale îndrumătorilor de circulație ale Ministerului Apărării, agenților căilor ferate, ale persoanelor desemnate pentru dirijarea circulației pe sectoarele de drum pe care se execută reabilitarea acestora, ale membrilor patrulilor școlare care acționează în imediata apropiere a unităților de învățământ.

Înainte de plecarea în cursă conducătorii auto sunt obligați:

- să verifice starea tehnică a autovehiculului în special sistemul de transmisie, direcție, frânare, rulare, lumini și semnalizare;
- să verifice dacă presiunea în anvelope este cea prescrisă de norme și uzura permisă de rulare a anvelopelor fără de care să refuze deplasarea în condiții de siguranță; funcționarea farurilor și lanternelor de poziție a luminilor stop acționate prin pedale de frânare și a luminilor ce indică schimbarea de mers;
- să verifice nivelul uleiului și al lichidului de frână, al electrolitului în baie, a ștergătoarelor și încălzitoarelor de parbriz și amplasarea corectă a oglinzilor;
- la depistarea și existența unor defecțiuni neremediate se impune a nu se pleca

în cursă până la remedierea definitivă a defecțiunii și verificării că autovehiculul corespunde din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice în siguranță deplină;

Înainte de plecarea în cursă, lucrătorul destinat să conducă autovehiculul va avea obligatoriu asupra sa:

- permisul de conducere cu categoria corespunzătoare mijlocului auto pe care-l conduce, cu anexele acestuia;
- certificatul de înmatriculare al autovehiculului;
- foaia de parcurs pentru mijlocul auto aparținând instituției, emisă pentru ziua respectivă;
- dovada reviziei tehnice;
- cartea de identitate.

-Pe timpul deplasării, lucrătorul destinat să conducă autovehiculul este obligat:

- să nu conducă autovehiculul sub influența alcoolului și să nu consume băuturi alcoolice pe timpul deplasării;
- să oprească imediat când este implicat într-un accident, să nu schimbe poziția autovehiculului angajat în accident și să asigure păstrarea urmelor la locul accidentului, să dea primul ajutor;
- să reducă viteza până la evitarea oricărui pericol când ia cunoștință despre apariția poleiului pe carosabil;
- să nu transporte persoane mai multe de numărul locurilor prevăzute;
- să folosească obligatoriu pe timpul deplasării, centura de siguranță;
- să nu încredințeze conducerea autovehiculului altei persoane;
- să pornească de pe loc cu ușile autovehiculului închise și asigurate și să nu deschidă ușile în timpul mersului;
- să nu poarte discuții în timp ce conduce, deoarece acest fapt i-ar putea distra atenția în manevrarea corectă a vehiculului;
- să nu lase liber volanul în timpul mersului;
- să păstreze față de autovehiculul din față o distanță corespunzătoare pentru a putea evita în caz de pericol lovirea acestuia;
- să se prezinte obligatoriu la examinarea medicală periodică;
- să nu se abată de la traseul stabilit;
- să respecte pe timpul deplasării limitările legale de viteză.

INSPECTOR SSM
BRUCHENTAL MARIUS

Anexa 8 - DASM- instrucțiuni interne SSM

INSTRUCȚIUNI

în domeniul securității și sănătății în muncă, referitor la deplasarea lucrătorului în afara instituției, în interes de serviciu

În timpul deplasării în interes de serviciu, lucrătorul este obligat să respecte următoarele reguli:

- Să circule numai pe trotuare, iar în lipsa acestora, pe potecile laterale ale drumurilor publice.

- Să circule numai pe partea stângă a drumurilor publice, dacă acestea nu au trotuare sau poteci.

- Să traverseze drumurile publice prin locurile unde sunt indicatoare sau marcaje pentru trecerea pietonilor, iar în orașe unde asemenea indicatoare sau marcaje lipsesc, pe la colțul străzilor, după ce s-au asigurat că nu există vreun pericol; traversarea drumurilor publice se face perpendicular pe axul acestora.

- Lucrătorul este obligat să nu urce, să nu coboare și să nu deschidă ușile autovehiculului de transport în comun în timpul mersului.

- Lucrătorul este obligat să nu călătorească pe scările sau părțile laterale ale caroseriei tramvaielor, troleibuzelor, autobuzelor sau altor mijloace de transport ori stând în picioare în caroseria autocamioanelor sau a remorcilor.

- Lucrătorul este obligat să nu distragă atenția conducătorilor autovehiculelor de transport în comun.

- Lucrătorul este obligat să folosească numai culoarele de acces la peroanele amenajate pentru urcare/coborâre în mijloacele de transport în

comun; lucrătorul nu va urca sau coborî din mijloacele de transport în comun după ce a fost comunicată comanda de închidere a ușilor de acces.

- Lucrătorul este obligat să respecte toate indicațiile de utilizare ale ascensoarelor clădirilor în care locuiesc în timpul deplasării la/de la locul de muncă și nu numai.

- La deplasarea la/de la locul de muncă/domiciliu cu autovehiculul de serviciu sau proprietate personală sunt obligați să respecte legislația specifică circulației pe drumurile publice, astfel încât să protejeze propria persoană și pe ceilalți participanți la traficul auto.

-

INSPECTOR SSM
BRUCHENTAL MARIUS

Anexa 9-DASM-instructiuni interne SSM

INSTRUCȚIUNI

în domeniul securității și sănătății în muncă pentru personalul de pază

Personalul care desfășoară activitatea ca agent de pază trebuie să îndeplinească următoarele condiții și să respecte măsurile ce se impun:

- să fie apt din punct de vedere fizic și psihic;
- să nu aibă infirmități care i-ar putea stânjeni activitatea specifică sau care ar putea conduce la accidentarea sa, sau a altor persoane;
- să aibă vârsta de 18 ani împliniți;
- se va prezenta la examenul medical la angajare care va fi consemnat și în fișa individuală de instrucție de protecția securitate și sănătate în muncă cât și anual;
- se va prezenta la examenul medical anual și ori de câte ori conducerea firmei apreciază ca fiind necesar;
- să-și însușească și să respecte normele specifice de securitate și sănătate în muncă și măsurile de aplicare ale acestora;
- să utilizeze echipamentul de protecție și de lucru din dotare. În sensul în care se constată utilizarea echipamentului de protecție și de lucru în alt scop, sau pierderea, înstrăinarea sub orice formă, persoana care se va face vinovată de prejudiciul cauzat va fi sancționată potrivit legii;
- să-și însușească și să respecte normele de P.S.I.;
- periodic are obligația să participe la instructajele P.S.I.;
- să participe la instructajele și testările periodice.

Instructajul de securitate și sănătate în muncă și P.S.I. se va efectua numai în timpul programului de lucru.

Obligațiile agentului de pază în timpul exercitării serviciului:

1. Să nu se prezinte la serviciu sub influența băuturilor alcoolice și nici să nu consume astfel de băuturi în timpul serviciului;
2. Să participe la instructajele de securitate și sănătate în muncă cu ocazia schimbării locului de muncă corespunzătoare noilor condiții de muncă;
3. Pe timpul serviciului să nu se expună la riscuri de accidentare și/sau îmbolnăvire profesională;
4. Să nu se urce sub nici un motiv pe scaune, mese, orice alte obiecte improvizate. În cazul în care prin natura sarcinilor de serviciu, funcție de cerințele obiectivului de pază, este nevoit să se urce la înălțime (peste 2 metri de la nivelul tălpilor), în mod obligatoriu va avea menționat în fișa individuală de securitate a muncii avizul doctorului de medicina muncii și a psihologului

- cu inscrișul “apt lucru la înălțime”;
5. În cazul în care prin sarcinile de serviciu, agentului de pază îi revine obligația să procedeze la închiderea/deschiderea anumitor porți, uși, căi de acces, etc., acesta va fi instruit suplimentar de către șeful ierarhic superior de modul în care să îndeplinească sarcina de serviciu și prin probe practice, astfel încât să nu fie expus la riscuri de accidentare sau îmbolnăvire profesională, atât agentul de pază cât și alte persoane;
 6. Să nu folosească echipamente electrice improvizate sau cu defecțiuni și să nu intervină la echipamentele electrice;

INSPECTOR SSM
BRUCHENTAL MARIUS

PRIMUL AJUTOR LA LOCUL DE MUNCĂ

STOPUL CARDIO-RESPIRATOR

Respirația și circulația sângelui prin vase reprezintă cele două funcții vitale ale organismului.

Stopul cardio-respirator reprezintă încetarea acestor funcții.

Suportul de bază al vieții (Basic Life Support - BLS) este definit ca un ansamblu de măsuri de resuscitare efectuate asupra unui pacient aflat în stop cardio-respirator, **fără a se folosi echipamente specifice.**

ESTE CEL MAI IMPORTANT PENTRU A AVEA SUCCES O RESUSCITARE

Resuscitarea cardiovasculara

Secvențele BLS:

- oprirea accidentului, atât victima cât și salvatorul trebuie să fie în condiții de siguranță;
- evaluarea stării de conștiență, urmărind răspunsul mai întâi la stimuli verbali (se întreabă ce s-a întâmplat), apoi la stimuli dureroși (se scutura pacientul de muschiul trapez);
- la pacientul inconștient (care nu răspunde la manevrele de mai sus) - se încep manevrele de BLS, apoi se solicită ajutorul apelând la 112.
- urmează eliberarea căilor aeriene superioare.

Pacientul este culcat pe spate, pe un plan dur (pe podea fiind cel mai bine), cu capul în ax, cu trunchiul și cu brațele pe lângă corp.

În cazul pacientului inconștient, tonusul musculaturii planșeului bucal este scăzut, baza limbii împiedicând respirația.

Cu o mână pe frunte și două degete de la cealaltă mână sub bărbie, se dă ușor capul pe spate, ridicând mandibula, cu mențiunea că, în cazul unui pacient traumatizat, trebuie să se limiteze cât mai mult mobilizarea capului, pentru a nu se agrava un posibil traumatism al coloanei vertebrale cervicale.

Menținând astfel libertatea căilor aeriene, se evaluează prezența sau absența respirațiilor spontane;

Dacă pacientul respiră, este așezat în poziția laterală de siguranță și supravegheat până la sosirea echipajului medical specializat;

Dacă pacientul nu respiră, se încep manevrele de resuscitare cardio-respiratorie, efectuând secvențe de 30 de compresii toracice externe în jumătatea inferioară a

sternului, alternativ cu două ventilații artificiale gură la gură sau gură la nas.

Cum se efectuează compresiunile toracice :

Pentru compresiunile toracice externe se folosesc ambele mâini ale salvatorului, cu degetele întrepătrunse și ridicate de pe torace, coatele întinse, fără a se întrerupe contactul cu tegumentul pacientului, cu frecvența de 100/minut și o presiune suficientă pentru a comprima sternul cu 4-5 cm, timpii de compresie și decompresie fiind egali.

Ventilația artificială gură la gură este o metodă rapidă și eficientă, care se efectuează pensând nările pacientului, aplicând etanș gura resuscitatorului pe gura întredeschisă a pacientului, eventual prin intermediul unei batiste, menținând bărbia acestuia ridicată

Respirația gură la nas, în același mod, dar de data aceasta se va închide gura pacientului în timpul ventilației, cu ajutorul celor două degete de sub bărbie.

Resuscitarea se continuă în aceeași secvență: 30 compresii toracice externe / 2 ventilații artificiale, indiferent dacă sunt unul sau doi salvatori, până la sosirea ajutorului medical specializat sau până la apariția respirațiilor spontane ale pacientului.

Leziuni ale ochilor

Leziuni de natură chimică: 1. Mențineți pleoapele deschise, spălând ochiul cu jet de apă continuu timp de 15-30 minute.

Protejați celălalt ochi de eventualele picături de apă provenită din ochiul lezat. 2. Aplicați o compresă pe ambii ochi și fixați cu un bandaj. 3. Mergeți urgent la un oftalmolog, sau **sunati la 112.**

Zgârieturi, tăieturi, corpi străini intraoculari: 1. Aplicați o compresă de tifon pe ambii ochi și fixați-o cu un bandaj. 2. Nu încercați să scoateți sau să mișcați corpul străin din ochi. 3. Vă prezentați la un oftalmolog, la urgența unui spital sau **formați 112.**

Amputația de membre (membre secționate)

1. **Sunati la 112.**

2. Păstrați partea secționată și puneți-o într-un sac de plastic care va fi așezat într-un recipient(cutie) plin cu gheață.

3. Dirijați bolnavul și partea secționată spre un spital. 4. Aplicați o compresă curată(tifon) sau la nevoie, propria dvs. mână apăsând plaga pentru a opri sângerarea. Mențineți o presiune constantă asupra plăgii cel puțin 5 minute. Dacă este posibil, ridicați membrul rănit(gamba sau brațul) deasupra nivelului inimii. Când sângerarea s-a oprit, fixați pansamentul cu ajutorul unui bandaj (Nu desfaceți bandajul pentru a verifica starea plăgii! Asigurați-vă că bandajul nu este prea strâns, acest lucru putând opri circulația sanguină!). Verificați dacă pacientul este șocat.

Hipotermie (expunerea prelungită la frig)

Hipotermia poate pune viața în pericol! Semnele sunt: temperatura joasă, frisoane, apatie, amețeli, somnolență și ulterior pierderea cunoștinței. 1. Duceți victima cât mai repede la un refugiu. 2. Dezbrăcați victima de hainele umede, îmbrăcați-o cu haine uscate, acoperiți-o cu pătură cu sac de dormit. 3. Să bea lichide, dar fără alcool! **4. Sunați la 112.**

Răni la nivelul capului, gâtului, spatelui și bazinului

1. Nu mișcați(deplasați) victima(decât în cazul unui pericol imitent), deoarece puteți să-i agravați situația. **2. Sunați la 112.** 3. Fixați capul și gâtul victimei în poziția în care a fost găsită, prin aplicarea palmelor pe părțile laterale ale capului. 4. Asigurați o menținere a căldurii corpului prin pături sau haine.

Fracturi

1. Dacă este posibil, nu deplasați victima. 2. Nu mișcați membrul fracturat și nu încercați să reduceți factura. 3. În caz de **hemoragie** aplicați o compresă curată(tifon,etc) sau la nevoie, propria dvs. mână apăsând plaga pentru a opri sângerarea.

Mențineți o presiune constantă asupra plăgii cel puțin 5 minute. Dacă este posibil, ridicați membrul rănit (gamba sau brațul) deasupra nivelului inimii. Când sângerarea s-a oprit, fixați pansamentul cu ajutorul unui bandaj(Nu desfaceți bandajul pentru a verifica starea plăgii! Asigurați-vă că bandajul nu este prea strâns, acest lucru putând opri circulația sanguină!). Verificați dacă pacientul este șocat. **Nu aplicați niciodată garou, în afara situației în care hemoragia nu poate fi controlată altfel iar victima este în pericol de moarte. Garourile măresc riscul de amputație ulterioară!** În caz de șoc întindeți victima pe spate dar nu o deplasați dacă a suferit răni la spate sau gât. Dacă victima este inconștientă și prezintă răni grave la maxilar sau la față, sau vomită, se întoarce pe lateral și să vă asigurați că respiră bine. Vă asigurați că victima nu suferă de frig, acoperiți-o cu pături sau haine. Ridicați picioarele victimei pe un sul sau o grămadă de haine. **Sunați la 112.** Nu se vor da alimente sau lichide victimei. **Dacă sunteți nevoiți să deplasați victima fără asistență medicală, faceți-o numai după fixarea membrului fracturat cu o atelă făcută dintr-o bucată de lemn sau dintr-un ziar rulat.**

Plăgi, hemoragii externe

1. Aplicați o compresă curată(tifon ori vată) sau la nevoie, propria dvs. mână apăsând plaga pentru a opri sângerarea.

Sunați la 112. 2. Mențineți o presiune constantă asupra plăgii cel puțin 5 minute. 3. Dacă este posibil, ridicați membrul rănit(gamba sau brațul) deasupra nivelului inimii. 4. Când sângerarea s-a oprit, fixați pansamentul cu ajutorul unui bandaj(Nu desfaceți bandajul pentru a verifica starea plăgii! Asigurați-vă că bandajul nu este prea strâns, acest lucru putând opri circulația sanguină!). 5. Verificați dacă pacientul este șocat. **Nu aplicați niciodată garou, în afara situației în care hemoragia nu poate fi**

controlată altfel iar victima este în pericol de moarte. Garourile măresc riscul de amputație ulterioară!

Stări de șoc (insuficiență circulatorie), hemoragie internă

Starea de șoc poate pune viața Dumneavoastră în pericol! Semnele sunt: transpirații reci, slăbiciune, respirație neregulată, frison, paloare sau buze și unghii violacee, puls rapid și slab. 1. **Sunați la 112.** 2. Nu se vor da alimente sau lichide victimei. 3. Întindeți victima pe spate dar nu o deplasați dacă a suferit răni la spate sau gât.

Dacă victima este inconștientă și prezintă răni grave la maxilar sau la față, sau vomită, se întoarce pe lateral și să vă asigurați că respiră bine. 4. Vă asigurați că victima nu suferă de frig, acoperiți-o cu păături sau haine. 5. Ridicați picioarele victimei pe un sul sau o grămadă de haine, cu condiția ca acest lucru să nu fie dureros.

Hipoglicemia

Semnele sunt: slăbiciune, amețeli, paloare, foame, tremurături, transpirații sau leșin. 1. Dacă victima este inconștientă, **sunați la 112.** 2. Dacă victima este conștientă, creșteți nivelul zahărului în sânge prin administrare de alimente sau lichide bogate în zahăr cum ar fi: suc de fructe, ciocolată, dulciuri sau apă cu zahăr, până când victima își recapătă forțele; dacă nu, **sunați la 112.** 3. Anunțați medicul curant de incident.

Convulsii (spasme)

Semnele sunt: mișcări dezordonate, involuntare, buze învinețite, spume la gură, mișcări de rotație ale ochilor, scrâșnirea dinților; convulsiile se termină în general în 30 secunde și pot fi urmate de confuzie sau pierderea cunoștinței. 1. Împiedicați victima să se rănească ea însăși în timpul convulsiilor, dar nu-i obstrucționați mișcările, nu-i introduceți nici un obiect între dinți, nu-i dați să bea sau să mănânce. 2. Dacă victima încetează să mai respire, începeți imediat respirația gură la gură, căile respiratorii fiind menținute libere. 3. După convulsii, întindeți victima pe o parte și verificați dacă respirația este regulată. 4. **Sunați la 112.**

Primul ajutor în cazul unei crize de epilepsie: 1. Puneți-i persoanei ce face criza ceva moale sub cap; dacă nu aveți nimic folosiți-vă mâinile sau brațele. 2. Nu încercați să-i puneți nimic în gură sau între dinți. 3. Nu încercați să-i opriți mișcările. 4. Nu încercați să mutați persoana din loc decât atunci când se află în pericol. 5. După criză întoarceți persoana pe o parte și aplecați-i capul ușor pe o parte. 6. Nu îi dați nimic de băut. 7. Nu o lăsați singură până nu își revine complet.

Leșinul

În general victimele care au suferit un leșin își revin foarte repede. Dacă acest lucru

nu se întâmplă, victima poate fi în pericol mare și trebuie să **sunăți la 112**. Apoi:

1. Întindeți victima pe spate și asigurați-vă că respiră ușor.
2. Liniștiți victima, aplicându-i o compresă rece pe față.
3. Dacă victima varsă, se pune în poziție laterală și mențineți căile respiratorii libere.
4. Anunțați incidentul medicului de familie.

Sufocare, asfixie

1. Dacă victima poate vorbi sau tușește voluntar și respiră suficient, nu împiedicați tentativele sale de a-și elibera căile respiratorii. 2. Dacă victima nu poate vorbi și respiră suficient, **sunăți la 112** și aplicați imediat compresiunile abdominale. 3. Plasați-vă în spatele victimei și aplicați-vă mâinile în dreptul stomacului. 4. Strângeți-vă pumnul și plasați-l deasupra ombilicului. 5. Aplicați cealaltă mână pe pumnul strâns și trageți puternic spre dvs. Repetați manevra de câte ori este necesar. **Dacă victima adultă devine inconștientă:** 1. Culcați victima pe spate. 2. Introduceți-vă degetul arătător adânc în gura victimei și încercați să scoateți corpul străin. 3. În caz de eșec, începeți imediat respirație gură la gură. 4. Dacă respirația gură la gură este inefficientă datorită obstrucției persistente, așezați-vă călare pe genunchii victimei și efectuați compresiuni abdominale de 6-10 ori în această poziție. Aplicați o presiune puternică asupra abdomenului victimei plasându-vă podul palmei deasupra ombilicului. 5. Asigurați-vă că s-a **sunat la 112**.

Accidentele datorate curentului electric

Apar în urma trecerii acestuia prin corpul uman.

În raport cu intensitatea curentului pot apărea următoarele manifestări: senzație de tremuratura a corpului, contracturi musculare generalizate, pierderea conștientei și chiar moartea. La locul de contact al curentului, victima prezintă arsura, a cărei întindere, profunzime și gravitate se datoresc transformării la exteriorul sau interiorul corpului a energiei electrice în energie calorică.

Voltajul arde și intensitatea omoră. **Conduita de urmat:** Siguranța salvatorului: nu atingeți victima înainte de a întrerupe curentul electric.

1. Se întrerupe sursa de curent.
2. Se îndepărtează victima de sursa de curent utilizând un obiect uscat ca de exemplu o coadă de mătura, haine uscate, având grijă să va plasați pe o zonă uscată.
3. Evaluarea nivelului de conștientă și a funcțiilor vitale (ABC) este pasul următor cu mențiunea că se considera posibilitatea existenței leziunii de coloana cervicală. Dacă victima nu respiră și nu are puls se încep imediat manevrele de resuscitare cardio-pulmonară după ce a fost solicitat ajutorul unui echipaj calificat. Toți pacienții electrocuțați se transporta la spital. **Sunați la 112.**

Arsuri

În cazul arsurilor provocate de flacăra. Important în aceste situații este oprirea cât mai rapidă a arderii cu jet de apă. Acest lucru este valabil și pentru situațiile când

flacara este deja stinsa,

deoarece în acest moment arsura se poate propaga în continuare în profunzime. Se îndeparteaza hainele pacientului cu conditia ca acestea sa nu fie lipite de piele iar manevra de dezbracare sa produca distrugerii tisulare. Odata cu dezbracarea pacientului se va asigura protectia acestuia de hipotermie.

În cazul arsurilor provocate de substante chimice. Spalarea suprafetei arse cu jet de apa în aceste situatii trebuie sa fie de o durata mai mare, pentru a fi siguri ca se îndeparteaza orice urma de substanta cauzatoare. Profunzimea arsurii este direct proportionala cu timpul de contact, de concentratia substantei si proprietatile substantei.

În cazul arsurilor provocate de curentul electric. Important este îndepartarea pacientului de sursa de curent (sau invers). Totdeauna se are în vedere posibilitatea leziunii la nivel de coloana cervicala (datorita mecanismului actiunii). Arsurile electrice produc leziuni atât la suprafata cât si în profunzimea organismului. Tesuturile sunt distruse prin mecanism termic. Se cauta poarta de intrare si poarta de iesire a curentului electric. Acest lucru este important pentru ca ne furnizeaza informatii privind traseul urmat de curent prin organism. Distrugerea tisulara este maxima la punctul de intrare. Daca sunt interesate vase importante apar gangrene iar daca traseul intersecteaza inima pot aparea tulburari în activitatea inimii deosebit de grave chiar moartea. Generalitati: 1. Jetul de apa trebuie folosit numai pentru regiunile afectate; 2. Este interzisa folosirea cremelor, unguentelor, substantelor uleioase; 3. Se folosesc pe cât posibil pansamente sterile sau cârpe foarte curate, umezite; 4. Nu se pune gheata în contact direct cu tegumentul; 5. Se acopera pacientul pentru a preveni pierderea de caldura.

Sunati la 112.

Pansamente

Se aplica diferentiat dupa regiunea anatomica.

La cap, pansamentele se realizeaza cu ajutorul feselor, tipica pentru acest segment fiind capelina care începe cu 2 ture circulare trecute pe frunte, deasupra sprâncenelor, pavilioanelor urechii dupa care se trece succesiv înainte si înapoi (spre radacina nasului si spre ceafa), de mai multe ori, pâna când acopera tot capul. Capetele feselor se fixeaza apoi cu câteva ture circulare. **Pentru nas, barbie, ochi si urechi** se realizeaza asa numitul pansament 'în prastie', cu ajutorul unei fâsii de tifon de 30-50 cm, despicata la capete, cu o parte centrala nedespicata, care se aplica la nivelul plagii, legând capetele taiate încrucisat. **La nivelul toracelui si abdomenului** se face în functie de tipul plagii si localizare. În cazul plagilor penetrante (adânci) aflat la nivelul toracelui folosim comprese de dimensiuni mai mari decât plaga si-l vom fixa cu benzi de leucoplast pe trei laturi. A patra latura se lasa liber, nefixata, permitând pansamentului sa functioneze ca o supapa. În timpul inspirului, când toracele se distinde, pansamentul se va lipi de torace nepermitând intrarea aerului. În timpul expirului, când toracele revine, pansamentul se departeaza de peretele toracelui, permitând iesirea aerului si la acest nivel. Daca avem o plaga abdominala vom folosi

pansament pe care de aceasta data îl vom fixa pe toate cele patru laturi. Dacă plaga este complicată cu evisceratia (iesirea organelor abdominale în exterior) vom folosi un pansament umed.

La membre pansamentele se realizează cu ajutorul feselor circulare, în spirala. Dacă plaga este produsă de un corp contondent, care se află încă în plaga, se lasă acolo, va fi imobilizat în poziția găsită și se transporta de urgență la spital.

Hemostaza

Oprirea sângerării poartă denumirea de hemostaza.

Ea poate fi spontană în cazul unor hemoragii mici, prin intervenția mijloacelor proprii organismului, dar de cele mai multe ori este necesară intervenția altor persoane, care să realizeze hemostaza.

Hemostaza poate fi provizorie sau definitivă.

Hemostaza provizorie se poate realiza prin: - compresiune digitală; - pansament compresiv; - garou. **Compresiunea digitală.** Compresiunea corect executată pe vasul rănii trebuie să se aplice deasupra rănii în cazul unei hemoragii arteriale și sub plaga în cazul unei hemoragii venoase, ținând cont de sensul circulației. Când hemoragia nu poate fi stăpânită prin compresiune exercitată la distanță, se poate folosi compresiune directă în care caz compresiunea vasului ce sângerează se face cu degetul introdus direct în plaga. Această metodă nu poate fi decât de scurtă durată, trebuind să recurgem la alta care să o suplinească și să o completeze. Câteva exemple de posibilități de compresiune digitală: **Pansamentul compresiv** este una din cele mai eficiente metode folosite pentru a realiza o hemostaza provizorie. În lipsa unui pansament steril se poate folosi pentru a pune pe plaga o batistă, o cârpă curată, peste care se strânge pansamentul circular (fasa). **Aplicarea garoului** este ultima variantă la care apelăm. Garoul poate fi improvizat folosind curea, cravata, fular, sfoară, etc. Se folosește doar în cazuri extreme și în situația în care hemoragia nu se poate controla prin alte metode (amputație de membru). Important este oprirea hemoragiei fără a comprima excesiv țesuturile. Garoul, odată cu oprirea sângerării, produce oprirea circulației sângelui în porțiunea de membru situată dedesubtul lui. Din această cauză menținerea sa mai mult de 2 ore poate duce la complicații deosebit de grave. Totdeauna la montarea unui garou trebuie atașat un bilet, care însoțește bolnavul, și pe care se notează obligatoriu următoarele date: nume, prenume, ora exactă a aplicării garoului. Din 30-30 minute se slăbește puțin garoul pentru a permite irigarea segmentului de membru subiacent. Ridicarea garoului se face doar în condiții de spital și de personal competent.

Hemostaza definitivă se obține prin obliterarea permanentă și definitivă a vasului care sângerează, cel mai folosit procedeu fiind prin ligatură cu fire.

Intoxicații

Pe cale inhalatorie:

1. Scoaterea victimei la aer curat.
2. Îndepărtarea îmbrăcămintei prea strânse.

Pe cale cutanata:

1. Indepartarea hainelor atinse de toxic.
2. Spalarea pielii cu apa din abundenta.

Sunati la 112.

Trusa de prim ajutor

Trusa de prim-ajutor trebuie sa contina:

1. Fasa de tifon de 8 cm latime;
2. Comprese sterile impachetate separat in pachete sigilate (tip neadeziv) 10/10 cm;
3. Bandaje;
4. Leucoplast in fluture, simplu, pentru plagi;
5. Leucoplast, role de 2,5 cm;
6. Foarfeci;
7. Un pachet de tampoane de vata sterile;
8. Un bandaj elastic de 7-8 cm latime (pentru luxatii sau entorse de glezna sau pumn);
9. Un pachet de vata absorbanta nesterila (pentru a impacheta atelele);
10. Aspirine;
11. Paracetamol, Algocalmin, Calmant forte (se vor pune si siropuri sau tablete cu doze pentru copii sub 16 ani);
12. Termometru pentru masurarea temperaturii - oral si intrarectal;
13. O sticla cu sirop de ipeca (pentru producerea vomiei in cazul inghitirii de substante toxice sau otravuri);
14. Pensa fara dinti;
15. Ace de siguranta;
16. O sticluta de apa oxigenata (solutie 3%);
17. Calciu gluconolactat;
18. O sticluta de tinctura de iod;
19. Xilina sau alt anesteziec;
20. Lotiune dezinfectanta;
21. O bucata de sapun plat;
22. Lanterna;
23. Trusa de muscaturi de sarpe;
24. Un antihistaminic, forma lichida sau tablete, pentru reactii alergice

Obligațiile administratorului, conducătorului instituției, utilizatorului și salariațului în lupta împotriva incendiilor stipulate în Legea nr. 307/2006

ART. 19 **Jurisprudență**

Administratorul sau conducătorul instituției, după caz, are următoarele obligații principale:

a) să stabilească, prin dispoziții scrise, responsabilitățile și modul de organizare pentru apărarea împotriva incendiilor în unitatea sa, să le actualizeze ori de câte ori apar modificări și să le aducă la cunoștință salariaților, utilizatorilor și oricăror persoane interesate;

b) abrogată.

c) să solicite și să obțină avizele și autorizațiile de securitate la incendiu, prevăzute de lege, și să asigure respectarea condițiilor care au stat la baza eliberării acestora;

d) să permită, în condițiile legii, executarea controalelor și a inspecțiilor de prevenire împotriva incendiilor, să prezinte documentele și informațiile solicitate și să nu îngreuneze sau să obstrucționeze în niciun fel efectuarea acestora;

e) să permită alimentarea cu apă a autospecialelor de intervenție în situații de urgență;

f) să întocmească, să actualizeze permanent și să transmită inspectoratului lista cu substanțele periculoase, clasificate potrivit legii, utilizate în activitatea sa sub orice formă, cu mențiuni privind: proprietățile fizico-chimice, codurile de identificare, riscurile pe care le prezintă pentru sănătate și mediu, mijloacele de protecție recomandate, metodele de intervenție și prim ajutor, substanțele pentru stingere, neutralizare sau decontaminare;

g) să elaboreze instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor și să stabilească atribuțiile ce revin salariaților la locurile de muncă;

h) să verifice dacă salariații cunosc și respectă instrucțiunile necesare privind măsurile de apărare împotriva incendiilor și să verifice respectarea acestor măsuri semnalate corespunzător prin indicatoare de avertizare de către persoanele din exterior care au acces în unitatea sa;

i) să asigure, conform criteriilor de performanță elaborate potrivit art. 33 alin. (3), constituirea, cu avizul inspectoratului, a serviciului de urgență privat, precum și funcționarea acestuia;

j) să solicite și să obțină avizele de înființare și pentru sectoarele de competență ale serviciului privat pentru situații de urgență și să asigure respectarea condițiilor care au stat la baza eliberării acestora;

k) abrogată.

l) să permită, la solicitare, accesul forțelor inspectoratului în unitatea sa în scop de recunoaștere, instruire sau de antrenament și să participe la exercițiile și aplicațiile tactice de intervenție organizate de acesta;

m) să asigure utilizarea, verificarea, întreținerea și repararea mijloacelor de apărare împotriva incendiilor cu personal atestat, conform instrucțiunilor furnizate de proiectant;

n) să asigure pregătirea și antrenarea serviciului de urgență privat pentru intervenție;

o) să asigure și să pună în mod gratuit la dispoziție forțelor chemate în ajutor mijloacele tehnice pentru apărare împotriva incendiilor și echipamentele de protecție specifice riscurilor care decurg din existența și funcționarea unității sale, precum și antidotul și medicamentele pentru acordarea primului ajutor;

p) să stabilească și să transmită către transportatorii, distribuitorii și utilizatorii produselor sale regulile și măsurile de apărare împotriva incendiilor, specifice acestora, corelate cu riscurile la utilizarea, manipularea, transportul și depozitarea produselor respective;

q) să informeze de îndată, prin orice mijloc, inspectoratul despre izbucnirea și stingerea cu forțe și mijloace proprii a oricărui incendiu, iar în termen de 3 zile lucrătoare să completeze și să trimită acestuia raportul de intervenție;

r) să asigure echiparea construcțiilor și amenajărilor cu mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor certificate conform legii;

s) să îndeplinească orice alte atribuții prevăzute de lege privind apărarea împotriva incendiilor.

ART. 20

Persoanele fizice, asociațiile familiale sau persoanele juridice care dețin părți din același imobil trebuie să colaboreze pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin din prezenta lege, în vederea asigurării măsurilor de apărare împotriva incendiilor pentru întregul imobil.

ART. 21

Utilizatorul are următoarele obligații principale:

a) să cunoască și să respecte măsurile de apărare împotriva incendiilor, stabilite de administrator, conducătorul instituției, proprietar, producător sau importator, după caz;

b) să întrețină și să folosească, în scopul pentru care au fost realizate, dotările pentru apărarea împotriva incendiilor, puse la dispoziție de administrator, conducătorul instituției, proprietar, producător sau importator;

c) să respecte normele de apărare împotriva incendiilor, specifice activităților pe care le organizează sau le desfășoară;

d) să aducă la cunoștința administratorului, conducătorului instituției sau proprietarului, după caz, orice defecțiune tehnică ori altă situație care constituie pericol de incendiu.

ART. 22

Fiecare salariat are, la locul de muncă, următoarele obligații principale:

a) să respecte regulile și măsurile de apărare împotriva incendiilor, aduse la cunoștință, sub orice formă, de administrator sau de conducătorul instituției, după caz;

b) să utilizeze substanțele periculoase, instalațiile, utilajele, mașinile, aparatura și echipamentele, potrivit instrucțiunilor tehnice, precum și celor date de

administrator sau de conducătorul instituției, după caz;

c) să nu efectueze manevre nepermise sau modificări neautorizate ale sistemelor și instalațiilor de apărare împotriva incendiilor;

d) să comunice, imediat după constatare, conducătorului locului de muncă orice încălcare a normelor de apărare împotriva incendiilor sau a oricărei situații stabilite de acesta ca fiind un pericol de incendiu, precum și orice defecțiune sesizată la sistemele și instalațiile de apărare împotriva incendiilor;

e) să coopereze cu salariații desemnați de administrator, după caz, respectiv cu cadrul tehnic specializat, care are atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor, în vederea realizării măsurilor de apărare împotriva incendiilor;

f) să acționeze, în conformitate cu procedurile stabilite la locul de muncă, în cazul apariției oricărui pericol iminent de incendiu;

g) să furnizeze persoanelor abilitate toate datele și informațiile de care are cunoștință, referitoare la producerea

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI MEDICALĂ

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR.1

ACCIDENTUL DE MUNCĂ

Conform prevederilor art.5 lit.g din Legea nr.319/2006 a securității și sănătății în muncă, accident de munca este definit ca vătămarea violenta a organismului, precum și intoxicația acută profesională, care au loc în timpul procesului de munca sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu și care provoacă incapacitate temporară de munca de cel puțin 3 zile calendaristice, invaliditate ori deces.

(1) În sensul prevederilor art. 5 lit. g) din Legea nr.319/2006 a securității și sănătății în muncă, este, de asemenea, accident de munca:

- a) accidentul suferit de persoane aflate în vizita în întreprindere și/sau unitate, cu permisiunea angajatorului;
- b) accidentul suferit de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public, inclusiv în cadrul unor activități culturale, sportive, în țara sau în afară granițelor țării, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor sarcini;
- c) accidentul survenit în cadrul activităților cultural-sportive organizate, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități;
- d) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru salvarea de vieți omenești;
- e) accidentul suferit de orice persoană, ca urmare a unei acțiuni întreprinse din proprie inițiativă pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol care amenința avutul public și privat;
- f) accidentul cauzat de activități care nu au legătura cu procesul muncii, dacă se produce la sediul persoanei juridice sau la adresa persoanei fizice, în calitate de angajator, ori în alt loc de munca organizat de aceștia, în timpul programului de munca, și nu se datorează culpei exclusive a accidentatului;
- g) accidentul de traseu, dacă deplasarea s-a făcut în timpul și pe traseul normal de la domiciliul lucrătorului la locul de munca organizat de angajator și invers;
- h) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la locul de munca sau de la un loc de munca la altul, pentru îndeplinirea unei sarcini de munca;
- i) accidentul suferit în timpul deplasării de la sediul persoanei juridice sau de la adresa persoanei fizice la care este încadrată victima, ori de la orice alt loc de munca organizat de acestea, la o altă persoană juridică sau fizică, pentru îndeplinirea sarcinilor de munca, pe durata normală de deplasare;
- j) accidentul suferit înainte sau după încetarea lucrului, dacă victima prelua sau preda unelte de lucru, locul de munca, utilajul ori materialele, dacă schimba îmbrăcămintea personală, echipamentul individual de protecție sau orice alt

echipament pus la dispoziție de angajator, dacă se afla în baie ori în spalator sau dacă se deplasa de la locul de munca la ieșirea din întreprindere sau unitate și invers;

k) accidentul suferit în timpul pauzelor regulamentare, dacă acesta a avut loc în locuri organizate de angajator, precum și în timpul și pe traseul normal spre și de la aceste locuri;

l) accidentul suferit de lucrători ai angajatorilor romani sau de persoane fizice romane, delegați pentru îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în afară granițelor tarii, pe durata și traseul prevăzute în documentul de deplasare;

m) accidentul suferit de personalul roman care efectuează lucrări și servicii pe teritoriul altor tari, în baza unor contracte, convenții sau în alte condiții prevăzute de lege, încheiate de persoane juridice romane cu parteneri străini, în timpul și din cauza îndeplinirii îndatoririlor de serviciu;

n) accidentul suferit de cei care urmează cursuri de calificare, recalificare sau perfecționare a pregătirii profesionale, în timpul și din cauza efectuării activităților aferente stagiului de practica;

o) accidentul determinat de fenomene sau calamități naturale, cum ar fi furtuna, viscol, cutremur, inundație, alunecări de teren, trasnet (electrocutare), dacă victima se afla în timpul procesului de munca sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

p) dispariția unei persoane, în condițiile unui accident de munca și în împrejurări care îndreptătesc presupunerea decesului acesteia;

q) accidentul suferit de o persoana aflată în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, ca urmare a unei agresiuni.

(2) În situațiile menționate la alin. (1) lit. g), h), i) și l), deplasarea trebuie să se facă fără abateri nejustificate de la traseul normal și, de asemenea, transportul să se facă în condițiile prevăzute de reglementările de securitate și sănătate în munca sau de circulație în vigoare.

Accidentele de munca se clasifică, în raport cu urmările produse și cu numărul persoanelor accidentate, în:

a) accidente care produc incapacitate temporară de munca de cel puțin 3 zile calendaristice;

b) accidente care produc invaliditate;

c) accidente mortale;

d) accidente colective, când sunt accidentate cel puțin 3 persoane în același timp și din aceeași cauza.

Înregistrarea accidentului de munca se face pe baza procesului-verbal de cercetare.

Accidentul de munca înregistrat de angajator se raportează de către acesta la inspectoratul teritorial de munca, precum și la asigurator, potrivit legii.

În caz de deces al persoanei accidentate ca urmare a unui eveniment, instituția medico-legală competentă este obligată să înainteze inspectoratului teritorial de munca, în termen de 7 zile de la data decesului, o copie a raportului de constatare medico-legală.

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI MEDICALĂ

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR. 2

CERCETAREA EVENIMENTELOR

(1) Cercetarea evenimentelor este obligatorie și se efectuează după cum urmează:

a) de către angajator, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de munca;

b) de către Inspectoratele teritoriale de munca, în cazul evenimentelor care au produs invaliditate evidentă sau confirmată, deces, accidente colective, incidente periculoase, în cazul evenimentelor care au produs incapacitate temporară de munca lucrătorilor la angajatorii persoane fizice, precum și în situațiile cu persoane date dispărute;

c) de către Inspekția muncii, în cazul accidentelor colective generate de unele evenimente deosebite precum avariile sau exploziile;

d) de către autoritățile de sănătate publică teritoriale, respectiv a municipiului București, în cazul suspiciunilor de boala profesională și a bolilor legate de profesiune.

(2) Rezultatul cercetării evenimentului se va consemna într-un proces-verbal.

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI MEDICALĂ

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR. 3

MĂSURI DE PRIM AJUTOR ÎN CAZ DE RĂNIRI ȘI HEMORAGIE

Ranile usoare și puțin profunde provocate din diferite cauze, trebuie tratate imediat, pentru a se împiedica, infectarea lor. Se va acorda o mare atenție ranilor murdarite cu noroi.

Se vor lua următoarele măsuri:

- persoana care da primul ajutor trebuie în prealabil să-și spele bine mâinile cu apă și săpun, folosind o perie, iar apoi se vor dezinfecta degetele cu tinctura de iod sau spirt medicinal;
- se interzice spălarea ranilor cu apă sau substanțe farmaceutice;
- nu se admite atingerea ranilor, nici chiar cu mâinile spălate și dezinfectate;
- nu se vor presara prafuri și nici nu se vor acoperi ranile cu alifii, spălarea ranilor și acoperirea lor cu substanțe farmaceutice se vor face de către persoane calificate, deoarece prin această operație se pot acoperi corpurile străine care determină infectarea, ceea ce va conduce la încetinirea procesului de vindecare;
 - nu se va șterge rana de nisip sau pământ, ștergerea ranilor de pământ sau nisip nu este recomandată deoarece prin această operație se pot introduce particulele de nisip sau pământ mai adânc în rana, îngreunând operația de curățare ce urmează a fi făcută de medic sau cadrul sanitar abilitat;
 - nu se vor îndepărta cheagurile de sânge de pe rana, îndepărtarea cheagurilor de sânge de pe rana poate provoca hemoragii puternice;
 - se vor aplica pansamente sau bandaje sterile corespunzătoare.

În cazul ranilor grave se va interveni mai întâi pentru oprirea hemoragiei, imobilizarea fracturilor, și apoi se va aplica un pansament steril, ranitul fiind transportat la medic, care va face intervențiile necesare.

Ranile pot fi însoțite de hemoragii puternice care, prin natura lor sunt:

- hemoragii venoase sau capilare (se caracterizează prin scurgeri abundente de sânge de culoare roșu visiniu);
- hemoragii arteriale (se caracterizează prin scurgeri de sânge colorat în roșu aprins și care tisnesc pulsatoriu).

Hemoragiile venoase, hemoragiile capilare și hemoragiile arteriale de mică importanță se vor opri prin aplicarea unor pansamente sterile, comprese (pansamente plasture, bandaje hidrofiele, etc.)

Hemoragiile arteriale importante necesită o acțiune rapidă și imediată, prin

care sa se opreasca scurgerea de sânge. Oprirea sângelui se poate face prin compresiune (apasare), fie cu ajutorul mâinilor, fie a unui garou. Compresiunea pentru oprirea hemoragiei se face in vecinatatea ranii, in partea dinspre care se face alimentarea naturala cu sânge.

In cadrul realizarii compresiunii cu ajutorul garoului, acesta va trebui sa fie suficient de lung pentru a putea cuprinde membrul la care se aplica. Compresiunea trebuie facuta, astfel încât strangularea vasului de sange sa se faca prin presare pe osul cel mai invecinat.

Trebuie avut in vedere ca oprirea hemoragiilor cu ajutorul garoului este o operatie necesara, dar in acelasi timp poate deveni deosebit de periculoasa, deoarece aceasta intrerupe circulatia sângelui si poate fi urmata inceperea procesului de degradare a celulelor ,ceea ce ar putea provoca cangrene. De aceea garoul nu trebuie tinut timp indelungat. Se va face slabirea lui din 20 in 20 minute, iar daca se constata incetarea hemoragiei sau reducerea acesteia la minim si scoaterea garoului se va aplica un pansament steril-compresiv.

Indiferent de natura hemoragiei dupa acordarea primului ajutor se va transporta accidentatul la medic.

La accidentatul care prezinta raniri, insotite de hemoragii se va aplica urmatorul tratament, in completarea opririi hemoragiei:

- se va acoperi rana cu pansamente sterile;
- se va transporta culcat;
- se vor lua măsuri să nu piardă căldura (măsuri de încălzire);

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI MEDICALĂ

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR. 4

MĂSURI DE PRIM AJUTOR ÎN CAZ DE FRACTURI ȘI LEZIUNI

Fracturile sunt o serie de leziuni care intervin în continuitatea osului, în urma unor traumatisme mai mult sau mai puțin puternice.

În funcție de locul de acțiune al factorului traumatizant și de intensitatea acestuia, putem vorbi de mai multe tipuri de fracturi:

- fracturile închise, care produc rupturi numai la nivelul osului, fara a afecta tegumentul și mușchii;

- fracturile directe, care se produc la locul în care acționează factorul traumatizant;

- fracturile indirecte, care apar ca urmare a unui traumatism ce intervine într-o alta parte a osului.

În cazul persoanelor în vârstă care suferă de osteoporoză, traumatismele nu trebuie să fie foarte puternice pentru a provoca o fractură. Uneori, un simplu pas greșit poate duce la apariția rupturii.

Cum recunoaștem o fractură?

Primul indicator este durerea care crește în intensitate în momentul palpării sau deplasării. De multe ori, pacientul este în imposibilitatea de a folosi membrul afectat.

Unele semne sunt însă vizibile: deformarea regiunii afectate, tumefacția, edemul și chiar creșterea temperaturii locale. Toate cele enumerate pot fi însă semne și pentru alte tipuri de traumatisme.

Ceea ce certifică existența unei fracturi este mobilitatea anormală a osului, perceperea unor excrescențe anormale la palpare, imposibilitatea folosirii conștiente a membrului afectat sau întreruperea vizibilă a continuității osoase.

Riscul unor complicații

Metodele de „diagnosticare” exprimate mai sus fac parte din măsurile de prim ajutor. Singura diagnosticare corectă și eficientă o poate face un medic specialist, cu ajutorul unei radiografii.

În cazul în care există suspiciunea unei fracturi, este important să se ia măsuri de precauție. Nesecurizarea fracturii cu atele în mod corespunzător poate duce la cicatrizări anormale, la deschiderea unor fracturi închise, la lezarea nervilor implicați sau la dezvoltarea unor infecții.

Sfaturi de prim ajutor

În cazul unei fracturi, primul ajutor nu consta în niciun caz în re poziționarea structurii osoase. Ceea ce poate face cel aflat la fața locului este imobilizarea membrului pentru a evita agravarea leziunii.

Pentru a face acest lucru sunt necesare fie atele speciale, fie obiecte improvizate care să le substituie rolul. Atelele sunt de diferite dimensiuni, în funcție de zonele afectate. Pentru ca un astfel de dispozitiv să se dovedească eficient, trebuie să cuprindă articulațiile care înconjoară locul traumatismului.

Dacă avem de-a face cu o fractura deschisă, atunci imobilizarea se face în poziția în care membrul a fost găsit.

Dacă fractura este închisă, atunci se întinde ușor membrul până la limita durerii înainte de fixarea atelelor.

Atele improvizate din crengi sau scânduri

În condițiile în care nu există atele speciale se pot face improvizări din scânduri sau crengi suficient de drepte și dure etc. În confecționarea unei atele este important să nu se aleagă un material prea greu sau prea dur.

Oricum, este necesară căptușirea lui pentru a preveni frecarea și, deci, producerea unui alt disconfort. De asemenea, cel care acordă primul ajutor trebuie să se asigure că nu există sângerări, iar dacă există, trebuie să le oprească.

Cele mai frecvente fracturi

Cum se folosesc atelele în cazul celor mai frecvente fracturi?

- Fractura tălpii și a gleznei: imobilizare de la degete până la genunchi;
- Fractura piciorului: imobilizarea se face de la degete la șold. Dacă osul afectat este rotula, atela se poziționează pe partea inferioară a piciorului;
- Fractura brațului poate fi imobilizată prin bandajarea strânsă pe lângă corp. Dacă afectate sunt antebratul și incheietura mâinii, așezați o rolă de bandaj în palma pentru a păstra o poziție firească și prindeți cu o esarfă după gât;
- Fracturile coastelor au un grad ridicat de pericol, chiar dacă sunt închise sau deschise. Acest tip de fractură nu necesită imobilizare. Dacă leziunea este deschisă, este necesară oprirea sângerării;
- Traumatismele care se înregistrează la nivelul gâtului sunt destul de riscante, existând pericolul paraliziei. Persoana trebuie să fie îndepărtată de la locul accidentului cu mare grijă. Îndreptarea gâtului se face doar în condițiile în care persoana nu poate să respire;
- Fracturile din zona coloanei sunt, de asemenea, foarte complicate, putând provoca paralizia părții inferioare a corpului. Dacă victima nu se află în pericol, iar apelul de urgență a fost făcut, este mai bine să nu miști

pacientul. Daca este necesara mutarea lui, aveti grija ca miscarile ce afecteaza coloana sa fie cat mai discrete.

Identificarea si localizarea fracturilor

Fracturile sunt caracterizate prin trei simptome:

- dureri;
- imposibilitate de a misca membrele;
- deformatii.

In cazul fracturilor durerile sunt foarte mari, localizate intr-un singur punct. Membrele accidentate nu pot fi miscate din cauza durerilor acute in zona in care poate fi o fractura .Pot apare deformatii vizibile sau mai putin vizibile, membrele fracturate prezentind doar umflarea articulatiilor.

Acordarea primului ajutor va incepe prin luarea urmatoarelor masuri:

- sa nu miste accidentatul pina nu s-a localizat fractura;
- sa dezveleasca zona in care s-a produs fractura pentru a constata daca este deschisa sau inchisa.

In cazul in care este necesara deplasarea accidentatului, persoana care da primul ajutor va prinde accidentatul cu o mîna pe deasupra și cealaltă pe dedesubtul membrului fracturat și ajutat de o alta persoana, va cuprinde corpul victimei si va executa transportarea.

Imobilizarea fracturilor se va face de catre persoane bine instruite.

Imobilizarea unei fracturi a membrelor se face prin asezarea atelelor atît lateral cât si pe fata posterioara a membrului accidentat.

Imobilizarea membrelor superioare se va face in majoritatea cazurilor printr-o esarfa, cotul fiind indoit. Se va putea completa aceasta prin atele rigide care insa nu vor ocupa decit segmentul fracturat.

In cazul fracturilor craniene, interventia persoanei care da primul ajutor trebuie sa fie atenta, dat fiind faptul ca exista cazuri in care accidentatul percepe aceste traumatisme cu ceva intirziere si deci cunoasterea existentei traumatismelor este uneori dificila. Interventia trebuie sa fie foarte urgenta, altfel poate deveni tardiva. Se va transporta urgent la o unitate specializata.

Simptomele in cazuri de fracturi craniene sunt:

- traumatisme la cap;
- pierderea cunostintei care poate fi numai momentana;
- hemoragie pe nas si urechi;

Fracturile coloanei vertebrale si ale bazinului sunt in cele mai multe cazuri exceptional de grave.

In aceste cazuri pentru transportul accidentatului se rostogoleste aceasta cit se poate de incet pina va fi asezat culcat pe o planseta dura. Nu se va face vreo imobilizare a accidentatului si se va transporta imediat la cel mai apropiat punct sanitar.

Se interzice transportarea pe brate a unui accidentat la coloana vertebrala sau

bazin.

Simptomele in cazuri de fracturi la coloana vertebrala sau la bazin sunt:

- dureri puternice in zona dorsala;
- paralizarea membrelor inferioare;
- tulburari urinare

In cazul fracturilor de coaste, persoana care da primul ajutor va imobiliza toracele accidentatului printr-un bandaj strins, realizat cu o fasa, iar apoi se va transporta accidentatul in pozitia sezând la primul punct sanitar.

Simptomele în cazul fracturilor de coaste sunt:

- respiratie ingreunata si dureri in timpul respiratiei;
- eventuale urme de sânge in saliva.

In cazul luxatiilor se va proceda identic ca la fracturi.

În cazul unei entorse, persoana care da primul ajutor trebuie sa faca un bandaj strins peste articulatia respectiva.

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI MEDICALĂ

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR. 5

MĂSURI DE PRIM AJUTOR ÎN CAZ DE ELECTROCUTARE

În cazul accidentelor prin electrocutare este evident că numai intamplător se poate acorda prim ajutor calificat. Din acest motiv, succesul primului ajutor depinde de competența celor prezenți în momentul accidentului.

În practică se întâlnesc două situații:

1. Accidentatul nu se poate desprinde de instalația electrică;

2. Accidentatul s-a desprins de instalația electrică, nemaifiind în contact cu aceasta și nici în imediata ei apropiere;

În ambele situații, persoana care acționează pentru a acorda un prim ajutor, salvatorul (salvatorii), trebuie să constate cu operativitate situația concretă a victimei și să hotărască modul de acționare, astfel încât să nu-și pericliteze propria integritate corporală sau chiar viața, expunându-se aceluiași risc.

Operațiile de prim ajutor în cazul unui accident prin electrocutare

I. Scoaterea accidentatului de sub influența curentului electric, în cazul în care acesta nu s-a putut desprinde de instalația electrică

Există două situații distincte determinate de tensiunea de lucru:

1. Dacă tensiunea de lucru este sub 1.000 V, veți proceda în felul următor:

- Acționați pentru întreruperea tensiunii prin deschiderea întrerupătorului de alimentare, iar în lipsa acestuia, prin deschiderea separatorului, scoaterea sigurantelor, scoaterea din priză, de la caz la caz;

- Dacă scoaterea de sub tensiune a instalației necesită prea mult timp, reducând operativitatea intervenției, scoateți accidentatul de sub tensiune prin utilizarea oricărui material sau echipament electroizolant care sunt la îndemână, astfel încât să se reușească îndepărtarea acestuia de zona de pericol;

- Dacă persoana electrocutată este în contact cu instalația electrică și se află și la înălțime, există pericolul căderii ei. De aceea, trebuie să luați măsuri de evitare a acestei consecințe. Puteți fi să sprijiniți accidentatul cu proptele izolante, fie să

organizati atenuarea caderii prin prinderea victimei ori prin plasarea pe sol a unor suporturi groase la locul eventualei caderi(paie, materiale textile, crengi etc).

2. Daca tensiunea de lucru este peste 1000 V, trebuie stiut faptul ca insasi apropierea de accidentat poate prezenta pericol pentru salvator, din cauza tensiunii de pas.

- Deconectarea instalatiei (scoaterea de sub tensiune) va putea fi efectuata numai de catre o persoana care cunoaste bine instalatia. Scoaterea accidentatului din instalatii aflate sub tensiune este permisa numai dupa deconectarea acesteia;

- Scoaterea accidentatului din instalatia aflata sub tensiune este permisa numai in statiile electrice unde operatia se executa de catre personalul special instruit in acest sens si care utilizeaza mijloace de protectie electroizolante adecvate: cizme si manusi de inalta tensiune, stanga de manevra corespunzatoare tensiunii nominale a instalatiei;

- Daca accidentatului i s-au aprins hainele din cauza arcului electric provocat ca urmare a atingerii instalatiei electrice, imediat dupa ce este indepartat de sub tensiune se va actiona pentru stingerea hainelor aprinse. Este de preferat ca accidentatul sa fie culcat la pamant in timpul interventiei, deoarece miscarea acestuia ca o „torta vie” ingreuneaza actiunile de salvare.

II. Determinarea starii accidentatului

Dupa scoaterea accidentatului de sub tensiune si in afara pericolului generat de aceasta, se va determina starea clinica a victimei printr-o examinare rapida, deoarece tot ceea ce se va face in continuare depinde de aceasta stare.

Examinarea starii clinice depinde de starea accidentatului:

- accidentatul este constient;
- accidentatul este inconstient;
- accidentatul prezinta vatamari sau rani.

Daca accidentatul este constient

In aceasta situatie examinarea este usurata de faptul ca se poate comunica cu accidentatul si i se pot adresa intrebari:

- ce te supara?
- ai ameteli?
- ai greata?
- ai dificultati in respiratie?
- te supara inima?

In timpul intrebarilor se cauta vizual eventualele semne exterioare ale starii de rau:

- paloarea sau roseata excesiva
- transpiratia fetei si a palmelor;
- prezenta si caracteristicile respiratiei si ale pulsului.

In cazul unei stari de rau se cheama imediat salvarea.

Daca accidentatul este inconstient

Se considera in stare de inconstienta acel accidentat caruia ii lipsesc reflexele de autoaparare si capacitatea de miscare autonoma. Functiile vitale de baza, respiratia si circulatia pot fi satisfacatoare.

In aceasta situatie, pentru a determina starea clinica a victimei, procedati in felul urmator:

- Daca in urma accidentului prin electrocutare nu au rezultat vatamari si leziuni care ar contraindica intr-un mod evident miscarea si deplasarea accidentatului (de exemplu: cadere cu grave leziuni si vatamari, fracturi, hemoragii), asezati accidentatul intr-o pozitie care sa permita examinarea sa, respectiv in pozitie culcat pe spate pe o suprafata plana si suficient de rigida;

- Desfaceti hainele la gat, piept si zona abdominala;
- Verificati starea respiratiei si existenta pulsului.

In cazul lipsei functiilor vitale, fara a mai tine seama de eventualele interdictii de miscare, i se va face accidentatului respiratie artificiala sau reanimare cardio-respiratorie.

Atentie!

Chiar daca prin electrocutare accidentatul nu a suferit leziuni care sa ii dea stari de rau, nici macar trecatoare, el trebuie tinut in repaus timp de 30-60 de minute si supus apoi unei consultatii medicale.

Orice persoana care a suferit un accident prin electrocutare va fi transportata la spital pentru supraveghere medicala, deoarece ulterior accidentului pot surveni tulburari de ritm cardiac.

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI MEDICALĂ

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR. 6

MĂSURI DE PRIM AJUTOR AJUTOR ÎN CAZ DE ARSURI

GENERALITĂȚI

Arsura este o leziune provocată de acțiunea caldurii asupra tesuturilor; o temperatura care depășește 46 grade celsius este nocivă pentru tesuturi.

Arsurile pot fi de diferite tipuri:

- arsuri termice: provocate de caldura sub forma de corpuri solide supraincalzite (fierul de calcat), lichide sau vapori fierbinti, flacari;
- arsuri chimice: provocate de acizi sau baze;
- arsuri electrice: prin electrocutare;
- arsuri prin radiatii: radiatii solare, UV.

Pacientul cu arsura trebuie tratat ca un politraumatizat, deoarece o arsura majora nu cauzeaza numai leziuni ale pielii ci se poate insoti si de disfunctii grave organice.

Masuri de siguranta

Pentru ca salvatorul sa nu devina el insusi o victima trebuie sa aiba in vedere cateva masuri de siguranta:

- se va intrerupe sursa agresiunii: curentul electric, gazul;
- se va indeparta victima din mediu (incendiu) sau din apropierea sursei de caldura;
- daca este vorba de arsuri electrice, salvatorul trebuie sa-si ia masuri de siguranta suplimentare(sa nu atinga victima cu mainile goale ci sa folosesca materiale electroizolante);
- se va indeparta victima dintr-o zona cu risc de explozie;
- in cazul unui incendiu se va incerca evitarea inhalarii fumului, fie prin folosirea unor masti speciale fie prin aplecarea capului la intrarea in cladire;
- focul se stinge cu apa, stingator CO2 sau, de la caz la caz, cu paturi, zapada, pamant etc;
- in cazul unei victime ale carei haine au luat foc, aceasta va fi oprita sa alerge (desi aceasta este de obicei reactia victimelor), se va culca la sol si eventual se va acoperi cu o patura.

Evaluarea arsurilor

In functie de profunzimea leziunilor provocate, sunt 4 grade de arsuri:

a) gradul I:

cand este afectat doar stratul superficial al tegumentului (epidermul), pielea este rosie, inflamata si dureroasa(exemplu de arsura de gradul I este eritemul solar);

b) gradul II:

- cand este afectat si dermul (stratul mijlociu al pielii); pielea este rosie, inflamata, foarte dureroasa si acoperita de flictene cu continut clar (basticute cu lichid galbui); exemplu de arsura de gradul II sunt arsurile provocate de lichidele fierbinti sau metale supraincalzite

c) gradul III:

- pielea alba cu flictenele au continut sangvinolent si durerea este mai putin intensa, datorita distrugerii terminatiilor nervoase

d) gradul IV:

- cand sunt distruse toate straturile pielii, aparand necroza, cruste negre, tesuturile fiind complet carbonizate.

Aprecierea gravitatii starii victimei se face in functie de gradul arsurii si de suprafata corporala arsa. Aprecierea suprafetei corporale afectate se poate face cu „regula lui 9”, astfel:

- membrul superior = 9%,
- membrul inferior = 18% (la copil 14%)
- trunchiul anterior sau trunchiul posterior = 18%
- capul si gatul = 9% (la copil 18%)
- organele genitale = 1%,

sau considerand aria palmei victimei ca reprezentand 1% din suprafata corporala.

De retinut!

In fata unei victimei cu arsuri, trebuie actionat ca si in fata unui politraumatizat, deoarece de multe ori aceasta poate prezenta leziuni organice mult mai grave decat leziunea de la suprafata pielii. De exemplu in cazul unui incendiu victimele pot prezenta pe langa arsuri cutanate si intoxicatii cu CO sau leziuni determinate de inhalarea fumului.

De aceea, primul gest va fi evaluarea functiilor vitale (ABC) si daca e nevoie resuscitarea cardio-respiratorie si abia apoi se vor evalua arsurile.

Gravitatea arsurilor

Aprecierea prognosticului arsurilor se face tinand cont de gradul arsurii,

suprafata corporala afectata, leziunile asociate, varsta si starea de sanatate a victimei inainte de acest incident.

Arsuri grave, cu un prognostic rezervat, sunt arsurile:

- de gradul III-IV cu afectarea a peste 10% din suprafata corporala;
- de gradul I-II, cu afectarea a peste 25% din suprafata corporala sau peste 20% din suprafata corporala daca survine la varste sub 10 sau peste 50 de ani;
- arsurile care afecteaza: palmele, bratele, fata, organele genitale;
- arsurile asociate cu leziuni de inhalare a fumului si altor substante toxice;
- arsurile asociate cu alte leziuni: traumatisme, fracturi, plagi;
- arsurile survenite la nou-nascuti, la varstnici sau persoane tarate (cu afectiuni cronice cardiace, pulmonare, diabet etc.);
- arsurile electrice.

Arsuri medii sunt arsurile:

- de gradul III-IV cu afectarea a sub 10% din suprafata corporala;
- de gradul I-II, cu afectarea a 15-25 % din suprafata corporala sau 10-20% din suprafata corporala daca survine la varste sub 10 sau peste 50 de ani.

Arsurile usoare sunt arsurile:

- de gradul III-IV cu afectarea a sub 2% din suprafata corporala;
- de gradul I-II, cu afectarea a sub 15% din suprafata corporala sau sub 10% daca survine la varste sub 10 sau peste 50 de ani;

In cazul leziunilor electrice gravitatea depinde de tipul, intensitatea si tensiunea curentului electric, rezistenta la punctul de contact si de iesire, durata contactului, traseul curentului prin corp si factori de mediu asociati.

Primul ajutor in arsurile termice

Arsura de gradul I si II

In cazul arsurilor usoare (gradul I si II) primul ajutor se limiteaza la expunerea zonei afectate sub un jet de apa rece (20 minute) dupa care se panseaza cu comprese sterile. Se pot aplica eventual spray-uri speciale pentru arsuri.

Arsura de gradul III si IV

In cazul arsurilor grave (gradul III si IV):

- in cazul arsurii cu flacara se va stinge cat mai rapid flacara, de preferat prin culcarea victimei la pamant si acoperirea cu o patura sau o haina; se va impiedica victima sa alerge (aceasta fiind reactia fireasca a unui om cuprins de flacari) deoarece curentii de aer intretin focul;
- nu se va dezbraca victima daca hainele sunt lipide de pielea arsa;
- se va stropi cu apa rece (sau cu zapada) si se vor aplica comprese cu apa rece pe zonele lezate;
- se va transporta victima la spital cat mai rapid;
- nu se vor sparge flictenele si nu se vor aplica creme sau alte substante pe leziuni.

Primul ajutor in arsurile chimice

In cazul arsurilor determinate de substante chimice primul ajutor consta in limitarea contactului substantei chimice cu tesuturile si diminuarea concentratiei substantei. In acest scop:

- se indeparteaza rapid hainele imbibate in substanta nociva;
- se spala suprafata afectata cu jet de apa timp de 20-30 minute;
- exceptie face arsura cu varul nestins, in care nu se toarna niciodata apa, deoarece varul se activeaza in prezenta apei. In acest caz se tamponeaza doar cu un tampon uscat si abia dupa ce varul a fost indepartat se poate spala cu apa.

De retinut!

Nu este indicat sa se incerce neutralizarea substantei chimice deoarece in urma reactiei de neutralizare se elimina o mare cantitate de caldura care poate agrava leziunile. Abia dupa spalarea cu apa se poate eventual incerca aplicarea antidotului: apa bicarbonatata in cazul arsurilor cu acizi sau otet in cazul arsurilor cu baze.

Arsuri electrice

Arsurile electrice produc leziuni la locul de intrare si la cel de iesire (marca electrica) dar provoaca si leziuni profunde ale organelor (tulburari de ritm, leziuni neurologice, vasculare, musculare) chiar si stop cardiac.

In caz de electrocutare:

- se va indeparta sau opri sursa de curent electric inainte de a atinge victima, fie de la intrerupator fie indepartand cablul electric cu un obiect nemetalic, din lemn, plastic, cauciuc sau folosind manusi de cauciuc pentru autoprotectie;
- nu se va atinge victima sau sursa de curent cu mainile neprotejate;
- daca victima este in stop cardio-respirator se va face masaj cardiac si respiratie artificiala.

Orice victima care a suferit o electrotrauma trebuie transportata si internata in spital pentru cateva zile, indiferent de starea victimei.

DIRECȚIA DE ASISTENȚA SOCIALĂ ȘI MEDICALĂ

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR. 7

CONDUCEREA AUTOVEHICULELOR PE DRUMURILE PUBLICE

Orice vehicul care circulă pe drumurile publice trebuie să corespundă normelor tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecției mediului și utilizarea acestuia conform destinației.

Pentru a fi conduse pe drumurile publice, autovehiculele trebuie să fie dotate cu truse medicale de prim ajutor, triunghiuri reflectorizante și stingătoare de incendiu omologate.

Este interzisă circulația pe drumurile publice a vehiculelor care nu corespund din punct de vedere tehnic, a celor a căror termen de valabilitate a inspecției tehnice periodice a expirat, precum și a celor neasigurate pentru răspundere civilă în caz de pagube produse terților prin accidente de circulație.

Conducătorii de autovehicule trebuie să aibă cunoștințele și îndemânarea necesară conducerii și să fie apți din punct de vedere medical..

Dreptul de a conduce un autovehicul pe drumurile publice îl are numai persoana care posedă permis de conducere valabil sau dovada înlocuitoare a acestuia, cu drept de circulație, corespunzător categoriei din care face parte autovehiculul condus.

Proprietarii de autovehicule care efectuează transport de persoane sau mărfuri periculoase, sunt obligați să asigure testarea anuală a conducătorilor auto, în scopul însușirii corecte de către aceștia a dispozițiilor legale care reglementează circulația pe drumurile publice a acestor categorii de autovehicule. Conducătorii auto sunt obligați să respecte semnele și indicațiile polițistului rutier care dirijează circulația precum și semnalele polițiștilor de frontieră, ale îndrumătorilor de circulație ale Ministerului Apărării, agenților căilor ferate, ale persoanelor desemnate pentru dirijarea circulației pe sectoarele de drum pe care se execută reabilitarea acestora, ale membrilor patrulilor școlare care acționează în imediata apropiere a unităților de învățământ.

Înainte de plecarea în cursă conducătorii auto sunt obligați:

- să verifice starea tehnică a autovehiculului în special sistemul de transmisie, direcție, frânare, rulare, lumini și semnalizare;
- să verifice dacă presiunea în anvelope este cea prescrisă de norme și uzura permisă de rulare a anvelopelor fără de care să refuze deplasarea în condiții de siguranță; funcționarea farurilor și lanternelor de poziție a luminilor stop acționate prin pedale de frânare și a luminilor ce indică schimbarea de mers;
- să verifice nivelul uleiului și al lichidului de frână, al electrolitului în baie, a

ștergătoarelor și încălzitoarelor de parbriz și amplasarea corectă a oglinzilor;

- la depistarea și existența unor defecțiuni neremediate se impune a nu se pleca în cursă până la remedierea definitivă a defecțiunii și verificării că autovehiculul corespunde din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice în siguranță deplină;

Înainte de plecarea în cursă, lucrătorul destinat să conducă autovehiculul va avea obligatoriu asupra sa:

- permisul de conducere cu categoria corespunzătoare mijlocului auto pe care-l conduce, cu anexele acestuia;
- certificatul de înmatriculare al autovehiculului;
- foaia de parcurs pentru mijlocul auto aparținând instituției emisă pentru ziua respectivă;
- dovada reviziei tehnice;
- cartea de identitate.

Pe timpul deplasării, lucrătorul destinat să conducă autovehiculul este obligat:

- să nu conducă autovehiculul sub influența alcoolului și să nu consume băuturi alcoolice pe timpul deplasării;
- să oprească imediat când este implicat într-un accident, să nu schimbe poziția autovehiculului angajat în accident și să asigure păstrarea urmelor la locul accidentului, să dea primul ajutor;
- să reducă viteza până la evitarea oricărui pericol când ia cunoștință despre apariția poleiului pe carosabil;
- să nu transporte persoane mai multe de numărul locurilor prevăzute;
- să folosească obligatoriu pe timpul deplasării, centura de siguranță;
- să nu încredințeze conducerea autovehiculului altei persoane;
- să pornească de pe loc cu ușile autovehiculului închise și asigurate și să nu deschidă ușile în timpul mersului;
- să nu poarte discuții în timp ce conduce, deoarece acest fapt i-ar putea distra atenția în manevrarea corectă a vehiculului;
- să nu lase liber volanul în timpul mersului;
- să păstreze față de autovehiculul din față o distanță corespunzătoare pentru a putea evita în caz de pericol lovirea acestuia;
- să se prezinte obligatoriu la examinarea medicală periodică;
- să nu se abată de la traseul stabilit;
- să respecte pe timpul deplasării limitările legale de viteză.

DIRECTIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI MEDICALA

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR. 8

TERMENI ȘI EXPRESII FOLOSITE ÎN LEGISLAȚIA DE SECURITATE ȘI SĂNĂTATE ÎN MUNCĂ

Conform art. 5 din Legea nr.319/2006 a securității și sănătății în muncă, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) lucrator - persoana angajata de către un angajator, potrivit legii, inclusiv studenții, elevii în perioada efectuării stagiului de practica, precum și ucenicii și alți participanți la procesul de munca, cu excepția persoanelor care prestează activități casnice;

b) angajator - persoana fizica sau juridică ce se afla în raporturi de munca ori de serviciu cu lucrătorul respectiv și care are responsabilitatea întreprinderii si/sau unității;

c) alți participanți la procesul de munca - persoane aflate în întreprindere si/sau unitate, cu permisiunea angajatorului, în perioada de verificare prealabilă a aptitudinilor profesionale în vederea angajării, persoane care prestează activități în folosul comunității sau activități în regim de voluntariat, precum și someri pe durata participării la o forma de pregătire profesională și persoane care nu au contract individual de munca încheiat în forma scrisă și pentru care se poate face dovada prevederilor contractuale și a prestațiilor efectuate prin orice alt mijloc de proba;

d) reprezentant al lucrătorilor cu raspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor - persoana aleasă, selectata sau desemnată de lucrători, în conformitate cu prevederile legale, sa ii reprezinte pe aceștia în ceea ce privește problemele referitoare la protecția securității și sănătății lucrătorilor în munca;

e) prevenire - ansamblul de dispoziții sau măsuri luate ori prevăzute în toate etapele procesului de munca, în scopul evitării sau diminuării riscurilor profesionale;

f) eveniment - accidentul care a antrenat decesul sau vătămări ale organismului,

produs în timpul procesului de munca ori în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, situația de persoana data disparuta sau accidentul de traseu ori de circulație, în condițiile în care au fost implicate persoane angajate, incidentul periculos, precum și cazul susceptibil de boala profesională sau legată de profesiune;

g) accident de munca - vătămarea violenta a organismului, precum și intoxicația acută profesională, care au loc în timpul procesului de munca sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu și care provoacă incapacitate temporară de munca de cel puțin 3 zile calendaristice, invaliditate ori deces;

h) boala profesională - afecțiunea care se produce ca urmare a exercitării unei meserii sau profesii, cauzată de agenți nocivi fizici, chimici ori biologici caracteristici locului de munca, precum și de suprasolicitarea diferitelor organe sau sisteme ale organismului, în procesul de munca;

i) echipament de munca - orice masina, aparat, unealta sau instalatie folosită în munca;

j) echipament individual de protecție - orice echipament destinat a fi purtat sau manuit de un lucrator pentru a-l proteja împotriva unuia ori mai multor riscuri care ar putea sa ii pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de munca, precum și orice supliment sau accesoriu proiectat pentru a îndeplini acest obiectiv;

k) loc de munca - locul destinat sa cuprindă posturi de lucru, situat în clădirile întreprinderii si/sau unității, inclusiv orice alt loc din aria întreprinderii si/sau unității la care lucrătorul are acces în cadrul desfășurării activității;

l) pericol grav și iminent de accidentare - situația concretă, reală și actuala căreia ii lipsește doar prilejul declansator pentru a produce un accident în orice moment;

m) stagiul de practica - instruirea cu caracter aplicativ, specifica meseriei sau specialitatii în care se pregătesc elevii, studenții, ucenicii, precum și somerii în perioada de reconversie profesională;

n) securitate și sănătate în munca - ansamblul de activități instituționalizate având ca scop asigurarea celor mai bune condiții în desfășurarea procesului de munca, apărarea vieții, integrității fizice și psihice, sănătății lucrătorilor și a altor persoane participante la procesul de munca;

o) incident periculos - evenimentul identificabil, cum ar fi explozia, incendiul, avaria, accidentul tehnic, emisiile majore de noxe, rezultat din disfuncționalitatea unei activități sau a unui echipament de munca sau/si din comportamentul neadecvat al factorului uman care nu a afectat lucrătorii, dar ar fi fost posibil sa aibă asemenea urmări si/sau a cauzat ori ar fi fost posibil sa producă pagube materiale;

p) servicii externe - persoane juridice sau fizice din afară întreprinderii/unității, abilitate să presteze servicii de protecție și prevenire în domeniul securității și sănătății în munca, conform legii;

q) accident ușor - eveniment care are drept consecință leziuni superficiale care necesită numai acordarea primelor îngrijiri medicale și a antrenat incapacitate de munca cu o durată mai mică de 3 zile;

r) boala legată de profesiune - boala cu determinare multifactorială, la care unii factori determinanți sunt de natură profesională.

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI MEDICALĂ

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR. 9

ECHIPAMENTELE INDIVIDUALE DE PROTECȚIE LA LOCUL DE MUNCĂ

Definiție

(1) Prin echipament individual de protecție se înțelege orice echipament destinat să fie purtat sau ținut de lucrător pentru a-l proteja împotriva unuia ori mai multor riscuri care ar putea să îi pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice element suplimentar sau accesoriu proiectat în acest scop.

(2) Sunt excluse din definiția cuprinsă la alin. (1):

- a) îmbrăcămintea de lucru și uniforme obișnuite care nu sunt proiectate în mod special pentru a proteja securitatea și sănătatea lucrătorului;
- b) echipamentul folosit de serviciile de urgență și salvare;
- c) echipamentul individual de protecție purtat sau folosit de armata, poliție ori de alte instituții de ordine publică;
- d) echipamentul individual de protecție pentru mijloace de transport rutier;
- e) echipamentul sportiv;
- f) echipamentul de autoaparare sau de descurajare;
- g) dispozitivele portabile pentru detectarea și semnalizarea riscurilor și factorilor nocivi.

Echipamentul individual de protecție trebuie utilizat atunci când riscurile nu pot fi evitate sau limitate suficient prin mijloacele tehnice de protecție colectivă ori prin măsurile, metodele sau procedurile de organizare a muncii.

Angajatorul informează mai întâi lucrătorul despre riscurile împotriva cărora îl protejează purtarea echipamentului individual de protecție.

Echipamentul individual de protecție poate fi utilizat numai în scopurile specificate și în conformitate cu fișa de instrucțiuni, cu excepția împrejurărilor specifice și excepționale.

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI MEDICALĂ

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR. 10

ECHIPAMENTELE DE MUNCĂ

Termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

- a) echipament de munca - orice masina, aparat, unealta sau instalatie folosită la locul de munca;
- b) utilizarea echipamentului de munca - orice activitate referitoare la echipamentul de munca, cum ar fi pornirea sau oprirea echipamentului, folosirea, transportul, repararea, modificarea, întreținerea, inclusiv curatarea lui;
- c) zona periculoasa - orice zona din interiorul și/sau din jurul echipamentului de munca în care prezenta unui lucrator expus îl supune pe acesta unui risc pentru sănătatea și securitatea sa;
- d) lucrator expus - orice lucrator aflat integral sau parțial într-o zona periculoasa;
- e) operator - lucrătorul/lucrătorii însărcinat/însărcinați cu utilizarea echipamentului de munca.

Cu referire la utilizarea echipamentelor de muncă, lucrătorii sunt obligați:

- a) să folosească doar echipamentele de muncă ce au strictă legătură cu atribuțiile prevăzute în fișa postului;
- b) să nu intervină sub nicio formă la remedierea vreunei defecțiuni apărute la echipamentul de muncă folosit;
- c) să anunțe în cel mai scurt timp apariția unei defecțiuni la echipamentul de muncă folosit, lucrătorilor abilitați în a interveni la remedierea acesteia;
- d) sa utilizeze corect mașinile, aparatura, uneltele, substanțele periculoase, echipamentele de transport și alte mijloace de producție;
- e) sa nu procedeze la scoaterea din funcțiune, la modificarea, schimbarea sau înlăturarea arbitrară a dispozitivelor de securitate proprii, în special ale mașinilor, aparaturii, uneltelor, instalațiilor tehnice și clădirilor, și sa utilizeze corect aceste dispozitive;
- f) sa comunice imediat angajatorului si/sau lucrătorilor desemnați orice situație de munca despre care au motive întemeiate sa o considere un pericol pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, precum și orice deficiența a sistemelor de protecție.

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI MEDICALĂ

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR. 11

EVENIMENTE

Orice eveniment, așa cum este definit de Legea nr.319/2006 a securității și sănătății în muncă, la art. 5 lit. f), va fi comunicat de îndată angajatorului, de către conducătorul locului de muncă sau de orice alta persoană care are cunoștința despre producerea acestuia.

(1) Angajatorul are obligația să comunice evenimentele, de îndată, după cum urmează:

a) inspectoratelor teritoriale de muncă, toate evenimentele așa cum sunt definite la art. 5 lit. f) din Legea nr.319/2006 a securității și sănătății în muncă;

b) asiguratorului, potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, evenimentele urmate de incapacitate temporară de muncă, invaliditate sau deces, la confirmarea acestora;

c) organelor de urmărire penală, după caz.

(2) Orice medic, inclusiv medicul de medicina a muncii aflat într-o relație contractuală cu angajatorul, conform prevederilor legale, va semnală obligatoriu suspiciunea de boală profesională sau legată de profesiune, depistată cu prilejul prestațiilor medicale.

(3) Semnalarea prevăzută la alin. (2) se efectuează către autoritatea de sănătate publică teritorială, de îndată, la constatarea cazului.

În cazul accidentelor de circulație produse pe drumurile publice, în care printre victime sunt și persoane aflate în îndeplinirea unor sarcini de serviciu, organele de poliție rutieră competente vor trimite instituțiilor și/sau persoanelor fizice/juridice prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr.319/2006 a securității și sănătății în muncă, în termen de 5 zile de la data solicitării, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fata locului.

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI MEDICALĂ

TEMATICA DE INSTRUIRE PENTRU ANUL 2024 în domeniul securității și sănătății în muncă

TEMA NR. 12

ACORDAREA PRIMULUI AJUTOR ÎN CAZ DE ACCIDENTĂRI - GENERALITĂȚI –

A) Acordarea primului ajutor are rolul de a permite victimei accidentului să supraviețuiască, respectiv să nu se agraveze starea sanatații până la momentul în care personalul unității sanitare poate prelua sarcina tratării sale în continuare.

În acest scop societatea comercială este obligată să asigure un număr corespunzător de truse de prim ajutor, la locurile de muncă care prezintă pericole de accidente de muncă sau intoxicații profesionale.

B) Trusele de prim ajutor se dotează de către unitate cu materialele necesare conform Ord. Ministerului Sănătății și Familiei nr. 427 / 2002, astfel încât să se asigure acordarea primului ajutor pentru toate riscurile la care este expus personalul.

C) Eficacitatea măsurilor de prim ajutor depinde de rapiditatea cu care se aplică, de corectitudinea lor aplicare și de prezența de spirit a persoanelor din imediata apropiere a accidentatului. Ele trebuie să fie cunoscute de întregul personal.

D) Primul ajutor se acordă la locul unde se găsește accidentatul, acționându-se rapid după următoarele reguli :

- examinarea exterioară completă a accidentatului, având grijă de a nu agrava starea sa prin acțiuni exterioare brusce sau agresive;

- acordarea primului ajutor în ordinea gravității, în cazul unui accident colectiv, dacă nu sunt suficiente persoane pentru a se ajuta simultan accidentatii, și anume:

- Extrema urgentă - hemoragiile (la cap, gât, subsuoară, coapsă), hemoragiile interne, ranitii în zona toracelui, cei cu arsuri mari, cei cu mai multe rani grave;

- Prima urgentă - ranitii care au pierderi de sânge, ranitii cu membrele zdrobite;

- A doua urgentă - fracturile (de craniu, de coloana vertebrală, fracturile deschise, ranile adânci);

- A treia urgenta - fracturile mici inchise, ranile putin adanci, etc;

E) Conducerea institutiei impreuna cu organele sanitare va asigura instruirea corespunzatoare a intregului personal.

F) Personalul instruit este obligat sa intervina , fara alte dispozitii , pentru acordarea primului ajutor in caz de nevoie. Va anunta prin orice mijloace conducerea societatii pentru solicitarea si obtinerea cat mai urgenta a interventiei din partea personalului medical de specialitate.